

S'Arenal

de Mallorca

PUBLICACIO INDEPENDENT DE LES ILLES BALEARS

ANY XI. NÚMERO 230

1 DE NOVEMBRE DE 1991

PREU: 125 PTS

Nadal Batlle.

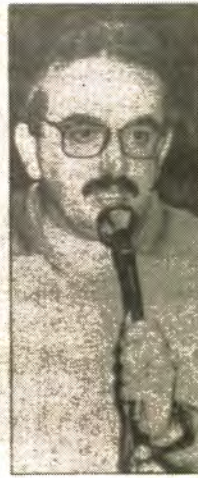
Manuel Cámara.

Francisco Albertí.

Joan Fuster.

Francisco Mengod.

Miquel Pascual.

Diverses entitats ciutadanes estan constituint una plataforma per defensar l'autogovern

La Universitat de les Illes Balears, l'Obra Cultural Balear, PIMEM, la Federació d'Associacions de Veïns i els sindicats CCOO i STEI són els principals impulsors de la plataforma cívica per l'autogovern, que s'està creant a les Balears. L'objectiu principal per a aquests conjunt

d'entitats és el d'aconseguir més competències per a la nostra comunitat autònoma i sol·licitar que es respecti la reforma de l'estatut d'Autonomia.

Certes reticències de darrera hora de la CAEB ha retardat aquesta presentació fins a dates properes, i els components de la

plataforma esperen que els empresaris se sumin a aquesta iniciativa, ja que hi ha la idea de conscienciar els ciutadans de la situació de discriminació que sofreixen les nostres illes per part del govern de Madrid.

Els firmants de la pla-

taforma volen que sigui essencialment cívica i per tant no desitgen polititzar-la, així i tot quan surti endavant aquesta iniciativa, s'hi sumaran partits polítics com PSM, EEM, EU, PCPE, UIM i FIEF, i d'altres com UM estan esperant que aquesta plataforma vagi agafant cos.

Puigpunyent diu sí al dret a l'autodeterminació

L'Ajuntament de Puigpunyent va aprovar en sessió plenària una moció per l'autodeterminació; és el segon poble de Mallorca, després de Llubí, on s'aprova aquesta moció.

A la moció presentada pel PSM a totes les institucions de Mallorca, els Independents de Puigpunyent hi afegiren la reivindicació de més autogovern municipal per al seu poble, concretament la moció diu, referint-se a aquest darrer punt: "El municipi de Puigpunyent com a tal té el dret a gaudir d'una autonomia suficient que li permeti decidir sobre totes aquelles qüestions que li afectin directament, i al mateix temps sol·licitam que aquesta autonomia sigui reconeguda i respectada per les distintes institucions de l'estat."

Aquesta moció fou aprovada amb els cinc vots

dels Independents, mentre el PSOE i el PP votaren en contra. La moció reconeix que Mallorca forma part d'una realitat, els Països Catalans, amb identitat cultural, històrica, social i econòmica, i per tant l'ajuntament reconeix que el nostre poble té el dret a obtenir el màxim nivell d'autogovern i la plena sobirania, si el poble així ho desitja.

Els regidors del PSOE argumentaren que la moció presentada no és la iniciativa de l'Agrupació Independent, sinó la d'un partit polític sense representació municipal.

Els representants del PP varen dir que ells es basen en la Constitució i el seu acatament, i que consideren estèril el debat sobre la independència, ja que s'ha de desenvolupar el que està establert a la Constitució.

More Nostrum

Agència General d'Assegurances S'Arenal i Platja de Palma
SBERT - NICOLAU
Carrer de Trassimé 39. Tlf.: 264038. Plaça Major, 1. Tlf.: 265374
S'ARENAL DE MALLORCA

Cuestión de vista!

GRÁFICA
DISEÑO GRAFICO POR ORDENADOR MACINTOSH
IMPRESION OFFSET - TIPOGRAFIA - RELIEVES
C/. DELFIN 10. • TEL.: 26 83 09 / 26 51 98 • FAX: 26 51 98
07010 CA N PASTILLA - MALLORCA

ADMINISTRACIONS
GUILLEM SUREDA

COMUNITATS DE PROPIETARIS
(Confii'ns la seva administració. Eviti problemes de morosos)
ASSESSORIA FISCAL COMPTABLE-LABORAL
(Li duim la seva comptabilitat per una mòdica quantitat mensual)
LLOGUERS
Per una gran demanda, precisam pisos per llogar. (Cobrament garantizat)

Carrer Jafuda Cresques, 1 entresol - Tlfs.: 20 92 18 - 29 99 96 - Fax: 29 99 96

Mustang Ranch

SALONS: Venècia, La Maestranza, Brasil, Apolo, Mallorca.

SUITES: Medieval del Rei Artur, Romana, Show Room, Àfrica Virgen, Thailandesa, Canadà, Sado Torquemada.

Obert de 16 a 5 matinata

Capità Fuster Rossinyol, 21 (Amanecer)

Tels. 20 81 13 - 75 76 96
PALMA

Telèfons útils a s'Arenal

A la part de Ciutat

Ajuntament	727744
Bombers	291250 - 290017
Residència de l'assegurança social	289100
Polícia Nacional	091
Polícia Municipal	092
Polícia Municipal de s'Arenal	490503
Taxis Palma Ràdio	401414
Radio-Taxi Platja	755440
Associació d'Hotelers	267654. Fax: 491012

A la part de Lluçmajor

Ajuntament	660050. Fax: 662081
Oficina de s'Arenal	264071
Bombers	660756
Polícia Municipal	661767
Guardia Civil	264121
Taxi	263745 - 263538
Aigua potable	265272 - 265980 - 660640
Grues Sampil	264193
Servei Municipal d'aigües SOGESUR ..	262493

S'Arenal
de Mallorca

BOLLETÍ DE SUBSCRIPCIÓ

Nom.:

Carrer.:

..... D. P.

Població.: Tel.:

M'interessa una subscripció:

☐ **SEMESTRAL 1.225 PTS**

Forma de pagament: N.º Entitat

☐ Rebut domiciliat a un Banc N.º Sucursal

Banc.: Suc.:

Compte n.º: Titular:

Firma

Ompliu aquesta tarja i enviau-la al
Camí de les Pedreres, 30, s'Arenal

Col·loquis impertinents

Manolo Manjón

De prohibicions

Aquests edils és que van amb el pit ample. Mira que no poder fumar—nos un ducata amb tranquil·litat a qualsevol carrer de qualsevol contaminada ciutat; o beure una litrona —marca nacional— en alguna cantonada refugi de neteja—parabrisas o de cortesanes amb més o menys "caché". I el pitjor és que no podem gairebé per decret, la part bruta de l'assumpte és que ho volen fer extensible a altres pecadets menors, que diria la Milà.

Bé, doncs em diu el meu fill amb la seva força habitual —que per això estudia Dret—: "Papa, que no és el ducata i la litrona allò que volen suprimir". Ah!, ¿que no és això? I continua el noi: "El que volen suprimir és el consum de drogues en públic."

¿En públic?

Doncs si això és així, haurien de suprimir el tabac i l'alcohol, ja que aquests articles no és que siguin inics com un caramel, perquè són bastant malsans per a la salut i, a part, es consumeixen excessivament en públic i sembla que està ben vist el seu consum, ja que el tabac no desapareix de les prestatgeries dels estancs —pobretes estanques si s'haguessin de conformar amb la venda de paper timbrat— i l'alcohol no abandona les dels bars, pubs i discoteques —mira que si aquests establiments haguessin d'expedir només aigua mineral i suc de fruites, és clar que podrien sortir de l'atzucac venent preservatius, com fan actualment alguns locals nocturns.

Però ni una cosa ni l'altra. La processó no discorre per la zona adequada i per molts bans prohibicionistes que es treguin de la vara de comandament alguns alcaldes —un de recent, Sebastià Roig, alcalde de Campos, que penalitza el consum de drogues en públic i la posterior llançada de les xeringues a la "rue", amb multes de cinc mil pessetes— no s'acabarà amb el consum de drogues, siguin aquestes dures o toves.

Fa anys que vaig sentir un oficial general de la Guardia Civil —recentment traspassat, el vell general— que l'eradicació del consum de drogues i la inseguretat ciutadana que això comporta no passava per reprimir, sinó per educar.

Un savi discurs, aquest del guarda civil. Però jo ho remarcaria més: "Educar objectivament, no per fer—nos més importants, moderns i competitius, sinó per fer—nos més solidaris." Tal vegada amb aquesta solidaritat es

corregirien conductes que no farien que alguns ciutadans se submergissin en la desesperació que comporta la dura lluita diària per la subsistència. Més clar: d'aquesta desesperació, els pot venir haver—se lliurat a l'infernàl món de la droga i ser carn de canó d'aquests desaprensus que fan del seu tràfic una manera de créixer i adquirir una il·licita riquesa.

Per tot això, contemplo amb summa atenció tot el que es relaciona amb les toxicomanies, i per moltes mesures policials que s'intentin implantar, la seva eradicació és summament difícil, al meu entendre, perquè passa per ser més una qüestió de salut que policial.

A més, ¿qui serà el pobre toxicòman que tindrà diners per fer front a la multa que li imposaran per consumir estupefaents en públic. Doncs gairebé cap. Així que aquests documents administratius acompanyaran en el seu somni en algun arxiu les multes de trànsit, fent que es desbordi la capacitat de treball dels servidors municipals.

Més raonable seria que l'estat assumeixi el control i la distribució de les substàncies psicòtropes, mitjançant la seva inclusió en el catàleg de medicaments controlats per les autoritats sanitàries.

Que les drogues considerades més addictives siguin facilitades gratuïtament als toxicòmans que figuren en el seu cens confeccionat al·fecte i que acrediti la seva malaltia.

Aquesta postura meva no creguin que em ve d'ara, ja que un article amb aquest temari ja es publicà en aquestes planes el 15 de maig de 1989. És més, el Butlletí Informatiu del Servei d'Acció Social del Consell Insular de Mallorca, en l'edició de maig—juny de 1989, es feia ressò del fet, donada la seva importància i interès. En aquella ocasió el títol de la columna deia: "Drogues... quines?"

Ara, aquest article hauria de tenir per capçalera: "Prohibicionisme o ètica?"

Ah!, i perdonin les molèsties.

Llocs on es pot trobar S'ARENAL DE MALLORCA

Tots els quioscs de s'Arenal.

- * Papeteria Roca i Alegria, de Lluçmajor.
- * Papeteria Cervera i papeteria Frau, del Coll.
- * S'Estanc, de Sant Jordi.
- * Can Jordi i De Verd En Blau, de Son Ferriol.
- * Quart Creixent, Papeteria Son Rapinya, Jaume de Montsó, estanc plaça Fleming, Gnomo i Campus Universitari, de Palma.
- * Casa Pedrós, Espirafocs, Llapis i Paper, i Francis, d'Inca.
- * Leo, de Manacor.
- * Ca Na Blanch, de Sant Joan.
- * Estanc plaça de les Palmeres, de Felanitx.
- * Papeteria Ses Corbates, de Maria de la Salut.
- * Llibreria Ona (Gran Via, 654) i Joan Ballester (Consell de Cent, 281), de Barcelona.

Revisió de
direccions i
autorentat

Reparacions
en
general

SERVICI OFICIAL

SERVIAUTO ARENAL, S.A.

Carretera Militar, 185 - Las Cadenas
07600 EL ARENAL (PALMA)
Tel. 26 81 11 (4 líneas)

S'ARENAL DE MALLORCA. Publicació independent de les Illes Balears. Edició i direcció: Mateu Joan i Florit. Redactor en cap: Gracià Sánchez i Font. Redactor esportiu i de societat: Adolf de Villaroya. Col·laboradors: Jaume Sastre, Manolo Manjón, Bernat Joan i Mari, Mateu Sastre i Joan, Climent Garau i Salvà.

Depòsit legal PM 473-80. Impressió: Hora Nova S.A. Publicitat i subscripcions: camí de les pedreres, 30. Apt de Correus, 124. 07600-s'Arenal. Tel.: 265005. Fax: 269941.

Algunes consideracions sobre lingüística

Hi ha alguns textos prou influents –possiblement, hauriem de començar esmentant la Bíblia– que presenten d'una manera claríssima la pluralitat lingüística con un autèntic càstig. El fet d'haver-hi moltes llengües entorpeix la comunicació entre les persones i fa que es requereixi una gran despesa de temps i esforç en l'aprenentatge de llengües, la qual cosa no sempre s'adiu amb les inclinacions de les persones que, si us plau per força, s'hi veuen obligades.

La Bíblia ens presenta el famós mite de la Torre de Babel. Els éssers humans volen fer una torre enorme, tan alta que pugui arribar fins al Cel –estan, potser, construint un mitjà d'intercomunicació que els permeti el contacte entre tots ells?–, una torre que els permetrà competir amb el mateix Déu –reflex idealitzat, potser, de les múltiples mancances de comunicació humanes?–, i aquests, en veure clarament el perill de perdre el seu Poder sobre la condició humana –comunicació és poder– fa que es confonguin les llengües, i que cadascú parli d'una manera diferent, de forma que no es poden entendre i la Torre queda sense construir. El Bé –tots s'entenen entre ells, però eren massa ambiciosos– queda brutalment vençut pel Mal –la intercomprensió acaba sent impossible.

El discurs lingüístic de la Revolució francesa funciona en aquest mateix sentit. Cal cercar una llengua universal, que permeti la intercomprensió entre tots i la difusió de les llums i les ciències. La llengua apareix, doncs, clarament con un instrument de progrés, que, per tal de ser eficaç, ha de tenir les característiques d'universalitat –instrument en mans de tothom– i d'unicitat –només hi pot haver una llengua d'intercomunicació general, perquè si no, la funció mateixa d'intercomunicació general acaba desapareixent (com a la famosa torre que hem esmentat més amunt). El Bé –associat en aquest cas amb el progrés, la llum, la ciència, i tota la resta de béns progressistes que es vulguin esmentar– ve representat, un cop més, per una llengua, aquella que permet la intercomunicació entre totes les persones que estan construint la Torre de Babel (la ciència, la cultura, l'art, la Civilització...) i el Mal s'associa amb la impossibilitat de construir la Torre de Babel (la Civilització), per mor de la pluralitat de llengües, que marquen distàncies i barreres entre les persones i dificulten l'entesa entre elles.

El discurs sobre planificació lingüística predominant encara avui a la nostra part del món és directament hereu d'aquest de la Revolució francesa, malgrat que pugui existir de tant en tant el miratge que efectivament està començant a sofrir considerables esquerdes. Si hi aprofundim una mica, veurem que aquesta afirmació no acaba d'adaptar-se a la veritat.

Segurament, si una llengua no és talment un mercat (com amb gran convenciment afirma Jesús Royo), si que s'adiu bàsicament amb el funcionament del mercat. Els paràmetres de la ciència econòmica resulten, en molts aspectes, perfectament aplicables a l'estudi de la llengua des d'una dimensió sociològica. La difusió de la llengua i la seua utilitat s'assembla bastant als mecanismes de circulació de la moneda.

Actualment, i a la nostra part del món, cada Estat–nació sorgit durant el Renaixement o durant el Segle de les Llums compta amb una moneda pròpia, que és aquella que serveix per comprar i vendre dins l'àmbit de les pròpies fronteres. Aquesta moneda és plenament vigent com a element universalment acceptat per superar el mínim intercanvi de productes, propi encara de les economies primitives. Un mínim de complexitat en les relacions econòmiques comportarà l'aparició de monedes

diverses, que, al seu torn, es corresponen a uns determinats àmbits de vigència. A Espanya, per exemple, es paga amb pessetes i es parla en espanyol. L'àmbit de la pesseta i l'àmbit de l'espanyol presenten doncs un grau de correspondència que podem sospitar que és superior al que caldria esperar de la mera casualitat. En principi se suposa que té el mateix valor (i observi's que en parlem a nivells diferents, però que feim referència a la mateixa cosa) la pesseta per pagar uns determinats productes com l'espanyol per demanar-los. Els àmbits que no es corresponen amb monedes d'ús corrent al mercat presenten llengües no normalitzades, és a dir, no corrents al mercat.

Aquests fets, ells tot sols, ja ens haurien de donar alguna pista sobre els elements necessaris per convertir una llengua arraconada i sense normalitat social amb una llengua normalitzada a tots els àmbits. Si les llengües es corresponen amb les monedes, cal crear una moneda, un àmbit d'intercanvi monetari. Que la llengua es construeix com una Torre ha de quedar fora de tot dubte veient, per exemple, l'excel·lent història del procés de normalització i de normalització del magiar escrita per Aurélien Sauvageot i titulada precisament "L'edification de la Lange hongroise". I una moneda necessita un banc nacional que la sustenti. Relació íntima semblant a la que es produeix, per exemple, entre la pesseta i el Banc d'Espanya.

Vist aquest aspecte, haurem de tenir, tot seguit, en compte un altre factor: la convertibilitat de les monedes i les monedes que, en un moment determinat, poden servir com a patró o com a eina de canvi respecte de qualsevol dels elements que entren en joc en el mercat internacional. Així, per exemple, els bancs canvien lires en pessetes, de la mateixa manera que els guies turístics expliquen als italians com és el racó d'Espanya que visiten en italià. Però si es vol accedir a uns determinats àmbits caldrà recórrer a un altre tipus de moneda, i no a la mera convertibilitat: per exemple, als dòlars, o, a un altre nivell, als ecus. El preu del petroli es mesurarà, per exemple, d'acord amb una determinada quantitat de dòlars barril. Ni dirhams musulmans ni pesos sud-americans serveixen per fixar a nivell internacional el preu del cru, de la mateixa manera que l'àrab clàssic ni l'espanyol no constitueixen una moneda de canvi vàlida a les reunions dels representants dels països de l'OPEP, que fixen el preu del petroli. Cada cosa al seu lloc, i cada moneda dins el seu àmbit corresponent. Cal, perquè totes les operacions esmentades puguin funcionar, no pixar fora de test.

A partir d'aquestes reflexions podem esbossar algunes conclusions, amb tota la provisionalitat que s'escaigui:

1. Mentre paguem en pessetes, veurem l'espanyol com a llengua general d'intercanvi a la Catalunya incrustada dins Espanya. Mentre al nord paguin en francs, l'intercanvi funcionarà en francès.

2. Caldrà, doncs, crear una moneda nova per al nostre país, si volem assistir, en un futur, a un intercanvi generalitzat en català. Quina? La clara manca –encara– de resposta a aquesta pregunta ens deixa ben palès que no s'hi pensa gaire.

3. El pagament amb dòlars o amb ecus no ens haurà de venir mediatitzat per cap convertibilitat prèvia de la nostra futura moneda en pessetes. El Banc de Catalunya haurà de proveir la manera de poder convertir la moneda catalana directament en dòlars quan això sigui necessari.

4. La no existència del Banc de Catalunya ni de la moneda catalana no ve causada precisament per la

pertinença del nostre país al que Pere Quart anomenava "la sagrada àrea del dòlar", sinó per la incrustació accidental amb la no tan sacra àrea de la pesseta.

Com es pot veure, si transcendim mínimament l'àmbit dels gramàtics i ens situam en el discurs que pot entendre tothom, el disseny de la futura política lingüística que convé al nostre país ens apareix més nítidament dibuixat, sense preocupacions superflues de l'estil de "si la pesseta ja entrebanca la presència d'una moneda catalana, imaginau com l'entrebanca la presència al nostre país del dòlar!", sense utopies absolutament irrealitzables (i per tant irresponsablement presentades com a perfectament factibles) com ara "durant un temps, posem vint-i-cinc, o cinquanta anys, haurem de poder pagar tant en pessetes com en moneda catalana" i sense comprensions injustes de l'estil "doncs que els immigrants paguin en pessetes i nosaltres pagarem amb la moneda de les dues que ens vengui bé".

En fi, procurem que, usant una expressió d'en Nadal Batle, els gitanos andalusos no ens continuïn estafant en aquest mercat.

Bernat Joan i Mari

Llubi

Llubi, poble que no ve gaire de passada, conegut, si de cas, per una producció tan marginal com és la tàpera, ha entrat per la porta gran a la història dels Països Catalans.

Els llubiners han proclamat, a instàncies dels regidors dels PSM, que són catalans i que troben que els catalans tenim dret a la independència. Com si res. I no han estat quatre exaltats marginals que, conspirant a les catacumbes, han amollat l'animalada. No. Han estat els representants democràticament elegits del poble de Llubi que, en una reunió de l'ajuntament en ple, han discutit, han votat i han aprovat una cosa tan òbvia com que som qui som i, per tant, tenim els drets inherents a allò que som. Ni més ni manco.

Però Llubi no ha trasbalsat només la història: també la sociologia política haurà de canviar molts d'esquemes i haurà de posar en qüestió moltes hipòtesis suposadament evidents. Per exemple l'anticatalanisme. O pensa qualcú que els regidors de Llubi han actuat exposant-se a la desqualificació dels seus partits sense haver enrumat que el poble els feia costat? Tan temeraris són tots ells?

I no acaba aquí l'endemera. S'ha dit i repetit que els partits nacionalistes havien d'actuar amb prudència, moderació i benignitat perquè, "ja se sap", el poble mallorquí no està per aquestes històries. I aquest discurs ha durat anys i anys, i qui el feia, emfasitzant les preteses obvietats amb veu de trona, sabent que mentia, passava per analista fi i persona assenyada. I a la primera ocasió favorable (quina, digau, amics nacionalistes..., per ventura una moció semblant presentada primer al Principat?..., per ventura l'existència d'un altre partit us ha ajudat a trabucar per una vegada l'habitual discurs capellanesc?) s'esfondren els arguments i la força dels fets mostra que la prudència no només feia traïdors..., sinó collós.

Nacionalistes mallorquins, endavant!

Pensau en els homes valents i assenyats de Llubi que han fet allò que la seva gent demanava. Proclamau el dret a la sobirania allà on pugueu. I si, redèu, qualcú no ho fa i gosa dir-se nacionalista, redèu dic, menjarà més morena que frit no fan els dimecres a Sineu!

Joan Mir (d'ERC)

Peix verinós, peix bullit i peix pudent: Notes de començament de curs

Peix Verinós.

A finals de setembre el professorat interí de les Illes Balears (i de la resta de "provincias españolas") és col·locat, si hi ha sort, en els seus futurs llocs de treball. Des d'aquests, religiosament, prestaran un servei funcional a l'Estat i a canvi rebran un sou (no tan llarg com caldria, en virtut dels esforços que s'hi esmercen) procedent de l'esmentada empresa. El personal està inquiet, intranquil, nerviós, esperant la notícia d'una plaça aquí o allà. Quin alumnat tendrem? Serà lumpen urbà o rústic angelical? O urbà angelical? O rústic rabiós?... Sempre hi ha una ombra de dubte, i se sap que els espera un any més relaxat o més atrafegat, segons el material humà amb que es tracti. I els col·legues' com seran? Innovadors, jòvens, del país? Jòvens lleons vinguts de la forasteria?... Les relacions personals com a mínim pel que fa a la compenetració en la feina també dependran d'això.

En aquestes circumstàncies, unes futures col·legues meues van i trien l'Institut de Batxiller Sa Blanca Dona

com a centre on impartiran durant el curs 1991-1992 ("serà l'any de la independència de Catalunya?") classes de Llengua i/o Literatura Catalanes i, ai las!, Tècniques de la Informació (de vegades hom no té més remei que transmetre les pròpies neures als altres).

Un senyor que seu vora na Carmen Aces -per tant, en Domingo Mateu, o algú que treballa al seu departament? Qui serà serà? - els comenta: "Ah! Anau a Sa Blanca Dona? Idò alerta! Que hi ha un grup que són molt radicals i volen que tot funcioni en català. Vosaltres hauríeu d'anar a moderar una mica sa cosa".

L'APLEC, doncs, figura al punt de mira del personal de la Direcció Provincial del Ministeri d'Educació i Ciència. Segurament, el funcionariat foraster deu considerar aquesta terrible organització com a peix verinós. Perfecte! Com a mínim, els babaus no se'ns menjaran bullits.

L'APLEC presenta verins diversos i variats: defensa a ultrança de l'ensenyament en la llengua del nostre país, accions per desplaçar la llengua forastera, tasca peda-

gògica destinada a la recuperació de l'autoestima dels nostres colonitzats conciutadans, enfrontament amb el funcionariat espanyolitzador, mobilització per basti el nostre propi sistema educatiu, etc. Verins que, en definitiva, esperam continuar conreant, desenvolupant, alimentant i administrant quan i on ens paresqui interessant.

Peix Bullit

El peix bullit es caracteritza perquè ha una cara especial, sol fer cara de bona gent, de resignació, de no haver-hi res a fer. La cara del peix bullit és catastrofista per excel·lència, fatalista, abocada al trist destí d'anar-se a barrejar amb els terribles sucus gàstrics de qualsevol panxa llefardingosa. Quina manca de respecte cap a ell

mateix que té el peix bullit! Ja no pot oposar cap tipus de resistència. Envoltats de patates, mongetes o, senzilla-llament, de salsa maonesa, està abocat a l'engoliment sense previ avis i sense possibilitat de resistència. A ell no hi ha dret constitucional que l'avalí, ni Estatut d'Autonomia que el representi, ni llei de Normalització que li garanteixi la vermillor de les seues ganyes. És d'aquesta classe de cosa que podria haver inspirat odes tristíssimes en els poetes romàntics -i romànticides- del segle passat. Només de pensar-hi, em venen ganes d'escriure-n'hi una, de tan desagradable i trist com és el seu destí. La Providència l'ha posat dins el plat de comensal i, a punt de ser consumit, ja no hi ha providència que li canviï el seu trist final, dins la panxa humana les molles i entre les dents dels gats, les carcasses.

Davant una plaça al niu de cocodrils de l'APLEC de Sa Blanca Dona, el peix bullit s'hi resignaria, donaria la raó als botxins del MEC i arribaria a l'aeroport d'Es Codelar amb cara de no haver trencat mai un plat.

Peix Pudent

El peix bullit no resulta gaire útil per escampar verins, perquè ja els té completament desactivats. El peix bullit, com es diu en català col·loquial, ja no hi té res a fer. Però hi ha encara una classe de peix pitjor que no el peix bullit, que és el peix pudent.

I ara, per acabar, em permet la llicència -perquè en definitiva som jo mateix que escric aquest article-, de passar bruscament, en contra de tot el que marquen les lleis de l'estil, de l'amable metàfora a la crua realitat: el peix pudent és el que permet que es posi en marxa un projecte per a la reforma de l'ensenyament en el qual es força en roï matrimoni les assignatures de Llengua i Literatura Catalanes i les de Llengua i Literatura Espanyoles en l'àmbit d'una sola àrea (una mena de macro-seminari vil·lingüe).

El peix pudent és el que permet que sigui més fàcil, posem per cas, que un llicenciat en Filologia hispànica faci classes de Català a les Illes Balears que no que n'hi faci un llicenciat en Filologia Catalana per la Universitat de València o d'Alacant.

El peix pudent és, i amb això acab, el que s'espanta per la radicalitat superada d'aquells que treballam, amb més o menys convicció, amb més o menys coratge, per fer del català -la nostra llengua- el mitjà normal d'intercomunicació a l'ensenyament, mentre no considerem "radicals" aquells centres, grups o persones que, en contra de tot sentit comú i de tota ètica, promouen el funcionament en foraster a la nostra terra.

Reflexions després d'un Onze de Setembre a Barcelona

El passat onze de setembre vaig tenir ocasió d'assistir a la Diada Nacional de Catalunya en representació del PSM-NM. Després d'assistir a la recepció a la seu del Parlament ens reunírem a dinar convidats per Esquerra Republicana de Catalunya juntament amb altres delegacions, entre les quals destacaven les de Lituània i Eslovènia. Després de les salutacions de rigor dels convidats, arribà el plat fort de l'acte, el discurs del Secretari General d'ERC, Angel Colom. No cal dir que jo tenia un particular interès per escoltar el missatge de Colom en un dia tan assenyalat, i, efectivament, no vaig quedar decebut. Fou un gran discurs del qual voldria fer un extracte, destacant-ne quatre idees fonamentals.

1. La reivindicació d'un espai polític d'esquerres. Una esquerra oberta a tots els sectors de la societat catalana.

2. La dura crítica al president de la Generalitat, Jordi Pujol.

3. El reconeixement de la realitat nacional del país i, des de la reivindicació del dret a la independència, exigir de l'estat central més competències i recursos econòmics.

4. La crida a la integració dels immigrants amb una frase contundent: "Tots som catalans".

Vaig comentar el discurs amb el meu company de viatge, Hilari de Cara, i tots dos coincidírem en la valoració: el missatge de Colom no té res a veure amb el que alguns seguidors d'ERC a Mallorca han difós reiteradament des de les pàgines de S'ARENAL DE MALLORCA atacant durament al PSM o als seus dirigents. Vegem sinó algunes comparacions.

A Mallorca els antecedents esquerranosos estan en contraposició al nacionalisme. Per desqualificar Mateu Morro o Sebastià Serra s'alludeix constantment al seu passat comunista.

Els que gosin criticar el president Canyelles, "el cap de la tribu", queden marcats amb l'estigma de "negret

colonitzat". Naturalment deu ser perquè Canyelles és radicalment més nacionalista que Pujol.

Els qui no anam cridant a cada moment independència dels Països Catalans, perdó, volia dir Catalunya, i des de l'anàlisi de la realitat social de cada illa intentam fer créixer la consciència nacional a la vegada que exigim més competències i recursos econòmics a l'estat central, som regionalistes espanyols.

Finalment, perquè volem la integració dels immigrants i no cridam "barco de rejilla" som uns xoriços.

Després d'aquestes reflexions us convit a tornar a Barcelona, a la manifestació unitària per l'autodeterminació.

Com que el PSM estava entre les entitats convocadores ens convidaren a encapçalar la manifestació portant la pancarta amb la llegenda "Autodeterminació". Uns metres a la meua dreta hi anava la representació d'ERC, Angel Colom i Lluís Carod. La gent aplaudia al nostre pas fins que arribàrem a l'altura d'un grup de joves de l'MDT, alguns amb la cara tapada amb un mocador.

Agressivament començaren a insultar Colom: "Colom, traïdor. Colom, espanyol domesticat". Per uns moments ens creuàrem les mirades, una mirada trista la de Colom. La mateixa mirada que he vist a alguns dels meus companys que porten anys de lluita per Mallorca i els Països Catalans quan veuen el seu nom insultat a les pàgines de la revista que podria ser una gran eina de cohesió del nacionalisme i, malauradament, s'està convertint en un instrument que escampa l'odi i el ressentiment entre els pocs nacionalistes que lluitam, des de distints plantejaments, per la independència dels Països Catalans.

Pere Sampol i Mas

Vice-Secretari General del PSM-NM i Diputat al Parlament de les Illes Balears

Bernat Joan i Mari

El pacte amb el diable (Primera part)

Urooo! Animals! Fins avui cap com aquesta! Sabíem que S'ARENAL causava impacte i arribava lluny, però mai no ens hauríem imaginat la inusitada expectació que aixecam ni la quantitat d'entusiasmes i/o disgusts que provocam. Com sempre, si ens perdem per alguna cosa encara és per deixar xitxeros sense esclovellar i gerret sense escabetxar. La primera vegada que el botifarra ultraespanyolista Antonio Alemany va parlar de S'ARENAL va dir **me han impresionado** (1). La segona va dir: **me llevé un susto** (2). Un cop publicat el serial UN PUPUT DE CRESTA MOLLA, Alemany va decidir callar i fotre's un esparadrap a la boca: marc 1990: **La experiencia y los años me han enseñado a no polemizar con los fanáticos y con los tontos, así que los evito a ambos** (3). Tant si plou com si fa sol, està comprovat, emperò, que S'ARENAL és un pebre massa coent per deixar indiferent. Així, arribat el mes de juny, Alemany, ja no va poder aguantar-se més, va fer l'esclafit i va treure un tros de budell per la boca: **El lenguaje de Martorell tiene su contrapartida en el lenguaje de los que escriben en S'Arenal: el mismo fuego flamígero, la misma intransigencia y las mismas descalificaciones. (...) Con una actitud que se está imponiendo clara: con los radicalismos ni siquiera hay que discutir: hay que ignorarlos** (4). Antonio Alemany està ben empitonat entre les banyes sodomites d'un bou i no sap de quin cap ha de fer estelles. Aquest pobre diable és un lleteret que se l'ha cercada durant anys i que finalment ha trobat medicina per a son mal. Volia anar de mestre tites pel món sense tenir fonaments, ni qualitats, ni recursos per esser-ho i al final ha fotut un esclat merder del qual mai més no se'n recuperarà. L'any 1989, el senyoret botifarra, Antonio Alemany, se sentia prou fatxenda per encivellar castanyes contra els professors de llengua, assessors i tècnics lingüístics: **Un día mi director me decía que por qué no ignoraba a estos exaltados y dejaba de entrar en su juego. Creo que sería un error. A fuerza de callar, unos pocos tienen aterrizados lingüísticamente a todos los mallorquines, han impuesto sus criterios en los colegios, instituciones y medios de comunicación y, si no nos espabilamos, el mallorquín y lo mallorquín acabarán fagocitados por el catalán y lo catalán. Creo que hay que tener el valor cívico de enfrentarse a esta nueva forma de terrorismo cultural y, desde luego, yo personalmente, no pienso someterme a estos totalitarismos de nuevo cuño que afloran por doquier. El fascio también puede hablar en catalán, convertido en la lengua del imperio** (5). Just dos anys després, juliol de 1991, amb motiu de la pallissa de ca foraster que APLEC li va infligir, Alemany, tot alicaigut, morrotós i esplomissat, va reconèixer que ficar-se amb nosaltres havia estat un dels pitjors, dels pitjors errors (no són berbes això!) de la seva vida: **los nazis, a los cuales me referí en una ocasión, cometiendo uno de los mayores errores que se pueden cometer: discutir con tontos o con locos** (6). Alemany ens va donar una gran alegria quan aquests mots es varen escórrer per la seva boca de préssec podrit. Això tampoc no és nou. Aquest homoniquieu, emperò, és tan imbècil que no aprèn la sàvia lliçó de l'experiència. Com un caparrot buit ha tornat fotre de

morros en la mateixa pedra i ara nosaltres, que feim feix de tota llenya, li farem tiretes de la pell i el deixarem més aplanat que un pot de llauna quan una piconadora li ha passat per damunt. De la paraula d'Alemany se'n poden fiar tant com d'un dret sevillà. Avui diu blanc i demà dirà negre. Ahir deia carn i avui diu peix. Ell va afirmar solemnement que mai més no tornaria a embrutar-se la llengua parlant de nosaltres, tot seguit bé podreu veure com la seva paraula té la solidesa de la boira pixanera. Just en vint-i-tres dies ha parlat de S'ARENAL les següents vegades: Dissabte 28 de setembre: **Es intolerable que el presidente de esta Comunidad Autónoma y presidente del PP escriba y felicite a unos terroristas de la pluma y notorios canallas como los de S'Arenal financiada mayoritariamente por militantes del PP** (7). Diumenge 29 de setembre: **Al parecer el director de la revista ultracatalanista S'Arenal tiene un perro que, según su dueño, solo mossega a forasters** (8). Dissabte 12 d'octubre: **La revista S'Arenal -financiada fundamentalmente por el govern, el CIM y militantes del PP- es la punta de lanza del catalanismo independentista mallorquín: allí escriben algunos profesores, el responsable anterior de toda la política cultural de Sa Nostra, un normalizador del ayuntamiento de Palma y de TVE, siendo la revista en cuestión recomendada por el departamento de Sociolingüística de la Facultad de Filosofía y Letras, puesta como modelo por el presidente de la Casa Catalana en Palma y alabada por las plumas de profesión sicaria. El insulto más suave que dedica esta revista a los discrepantes es el de "hijo de puta"...** (9). Diumenge 13 d'octubre: **No estuvo afortunado el recién eclosionado secretario adjunto del PSM, Hilario de Cara, en sus declaraciones a una revista nazi y tampoco mejoró mucho con sus aclaraciones publicadas en carta al director de nuestro periódico** (10). Dimarts 15 d'octubre: **Empieza a investigarse la extraña financiación de la revista nazi S'Arenal que dirige Mateo Juan Florit. Al parecer, esta revista surge de la confluencia de este antiguo militante del PSM y un grupo de empresarios de El Arenal, la mayoría militantes o votantes del PP, partido que nunca es atacado, a pesar de representar lo que más odia el ultracatalanismo nazi de la revista** (11). Divendres 18 d'octubre: **Excelente, de forma y fondo, el artículo que ayer publicaba en nuestro periódico Eberhart Groske Fiol, saliendo al paso de las afirmaciones de la revista nazi S'Arenal -próxima al Ku-Klux-Klan, dice Grosske- y a las insólitas respuestas del político del PSM, Hilari de Cara. Frente a los que como los de S'Arenal querían meter en un "barco de rejilla" desde el Delegado de Hacienda hasta al presidente del Tribunal Superior de Justicia, pasando por gitanos y "forasters", Eberhart Groske muestra su superioridad moral al proponer la integración cultural como objetivo deseable, pero no condición necesaria para que gente que vive y trabaja en nuestra tierra pueda seguir haciéndolo. (...) nazismo emergente en publicaciones como S'Arenal** (12). Diumenge 20 d'octubre: **Una deliciosa anécdota ha sido des-**

MAGATZEM D'OCASIÓ
Ca'n Cofre
COMPRA VENDA DE MOBLES I
OBJECTES USATS
Ronda de Migjorn, 88 - Tlf. 662835 LLUCMAJOR

CAL DIMONI
YAY-BAR
CUINA MALLORQUINA
Tancat els dimecres
Carretera de Manacor, km. 21
Tlf.: 66 50 35 - ALGAIDA

Cabells
PERRUQUERIA UNISEX

Esperança Garcias
Pedro Nieto

Carrer Antoni Maura, 13 - B
Teléfono 66 17 46

07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Es Mollet
Diumenges Tancat
PEIX I MARISC
A LA PLANXA
ES PORTITXOL - ES MOLINAR

ARXIDUC LLUIS SALVADOR, 6
Jerpunt
CAMISAS
Y
PANTALONES
CAMIES - CALÇONS
TALLES
GRANS
SUPER-CÒMODES

EXPOCOCINA
MOBLES DE CUINA

DECORACIÓ *Mateo Palmer* PROJECTES

REIS CATÒLICS, 80. TELÉFON I FAX: 41 37 52 - 07007 CIUTAT DE MALLORCA

BAR-RESTAURANT
EL BIERZO
CUINA TÍPICA LLEONESA I PEIX FRESC
CAMÍ CAN PASTILLA, 102 TEL. 269754
CAN PASTILLA

PORTES PRADES
Portes muntades al taller
D'entrada, des de 25.000 ptes
De pas, des de 14.000 ptes.
Marcs, guardarrobes, persianes.
Fusteria en general
C/ Tinent Ferrà Fiol, 6
Tlf.: 76 11 41 - CIUTAT

FOTO SPOT
JOAN TALTAUILL
ESTUDI FOTOGRÀFIC
C/ Pàrroco Barceloneta, 14 - 9
Tel. 27 14 43
07007 CIUTAT DE MALLORCA

CITROËN

Abans estàvem al
carrer de la Fita

TALLERS TORRENT

Agent CITROËN: Joan Palou i Pascual
Exposició i venda de cotxes de la marca Citroën

Carrer Antas de Ulla, 4 (devora Magatzem Femenies)
Tlf. 26 98 99 - 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

ELECTRICA JOAN MARTINEZ
Instal·lacions elèctriques
Electricista de la Promotora de la
Urbanització SA TORRE
Carrer Tomàs Villanueva Cortés, 20
Tlf.: 750896. 07004 Ciutat

C/ Cardenal Russell, 60 - A - Tlf. 26 03 71 - Fax 26 03 71
07007 COLL D'EN RABASSA

Reportatges foto-video - Fotos
d'estudi - Fotos carnet - Foto-
còpies - Marc a mida - Plasti-
ficats - Revelats en una hora

El pacte amb el diable (Primera part)

...

cubierta: parece ser que el director-propietario de la revista S'Arenal, que suele calificar a los españoles de "putas españoles", "fuerzas de ocupación" y demás lindezas, es, en realidad, un converso. Hace unos pocos años, Mateu Joan Florit gritaba "Arriba España" y no se andaba con bromas cuando alguien cuestionaba a Franco o a España" (13), etc.

Es públic i notori: S'ARENAL DE MALLORCA és un plat massa revingut per a un barram esportellat com Alemany. Només pronunciar els nostres noms en la seva presència els nirvis se li posen de punta, treu foc pels ulls i comença a desvariejar com un vellet que ja no s'aguanta els pets. A dir ver, nosaltres tenim motius per estar-li profundament agraïts ja que cada pic que ens treu damunt els paperots enfitats del D16 i ens insulta dient-nos nazis, terroristas de la pluma, notorios canallas etc. etc. ens fa una publicitat mai no vista. Per dir-ho amb paraules seves: **Los periódicos que no inquietan no levantan pasiones, ni odios, ni irritaciones. Por eso los jóvenes periodistas no deben preocuparse ni atemorizarse, sino esperanzarse. Es el síntoma inequívoco de que están haciendo periodismo vivo y atractivo. Un excelente síntoma (14); Cuando se reacciona de esta brutal manera es que se ha dado en la diana y se han pisado repugnantes callos poderosos (15).** Això no pot anar millor! S'ARENAL alça fumet i és motiu constant de controvèrsia. Bon senyal aquest que ens indica que anam bé i que hem escollit el camí encertat. ¿Quan la revista de mala mort, *El Mirall*, dirigida pel comissari estalinista mussol banyut, Climent Picornell, ha aconseguit una mil·lèsima part de la repercussió i la incidència social que ha aconseguit S'ARENAL? Au, Picornell, beu-te aquesta! ¿Com no veus que els teus embulls i les teves amenaces de yuppie mestressot confitat es giraran en contra teva?

Sempre va bé realitzar visions retrospectives i recordar fets passats des de la perspectiva del pas dels anys. Quan l'any 1989, vàrem començar a escriure a S'ARENAL, vàrem dissenyar un pla d'actuació cap a la independència. Aquest projecte, definit fins als més mínims detalls, incloïa dotze objectius a assolir el primer dels quals era destapar el marro de l'anticatalanisme personificat en el botifarra Antonio Alemany i el seu ajudant de cambra, el terrorista més criminal, més perdut i feliçment incompetent, Jaime Martorell Mir. Paral·lelament a aquest objectiu prioritari i d'extrema importància, n'hi havia un altre tan delicat com el primer: explicar als ulls de l'opinió pública per què el partit nacionalista tingut a Mallorca com a tal, el PSM, no connectava amb les masses indígenes i estava electoralment estancat en el temps. Si qualcú es molesta a rellegir els nostres textos, podrà comprovar punt per punt això que acabam de dir. Nogensmenys, per cada deu pàgines que hem dedicat a combatre els forasters (el PSOE, Alfonso Guerra, Rodríguez Ibarra, Camilo José Cela Conde, els xoriços etc.), la premsa espanyola

Els comunistes espanyols del PSM, Sebastià Serra i Mateu Morro, han fet el pacte del diable amb Antonio Alemany. Aquests comissaris estalinistes, abans d'abandonar els càrrecs del partit i permetre'n la renovació, cosa que havien anunciat moltes vegades, s'han estimat més plegar-se amb en *Pep Gonella - el Puput de cresta molla* per fer una campanya d'intoxicació contra S'ARENAL DE MALLORCA. A la dreta: Antonio Alemany sopant amb Alfonso Ussía, puta foraster mierdalenyo reconegut pels seus insults contra el rector de la UIB, Nadal Batle (Foto DM 5.XII.1990).

d'ocupació (Juan Pla, Torres Blasco, Andrés Ferret, José Jaume etc.) i l'anticatalanisme (Jaime Martorell, Antonio Alemany, Luis Cerdo, Ramón Rodríguez etc.), n'hem dedicada mitja al tema del negret *Tío Tom* representat pel PSM, OCB etc. Vegem-ne alguns exemples: 15 d'abril de 1990: **Ha quedat en evidència, doncs, que l'economia en primer terme i no la llengua i la cultura, és el gran desvetllador de la conscienciació nacional.** No tenir clar això explica el fracàs i l'estancament del nacionalisme tipus PSM, que en lloc d'incorporar als seus quadres dirigents economistes i tècnics, s'ha limitat a integrar historiadors, biòlegs i literats (16); 1 de maig de 1990: **¿Per què ha fracassat UM o el PSM? Idò han fracassat per la miopia dels seus líders que volien fer un partit mallorquí amb els vots dels forasters i per esser massa tous quan un partit nacionalista el primer que ha de fer és desenterrar la destralt de guerra, inflamar la selva i arrossegar les masses rabioses cap a la victòria mitjançant un discurs audaç, impetuós i intrèpid (17);** 15 d'octubre de 1990: **A Escòcia, el nacionalisme se n'ha sortit connectant amb la població i emprant un llenguatge agosarat i resolut. ¿Passarà el mateix a Balears? ¿Veurem en el pròxim congrés del PSM (desembre 1990) un recanvi de líders, d'estratègies i de llenguatge? ¿Reconeixerà Sebastià Serra que s'ha equivocat i que així no es pot continuar de cap de les maneres? ¿Assistirem a un procés d'unió del fins ara dispers nacionalisme illenc? Les bases del PSM tenen la paraula (18);** 15

...

MOBLES FONT

Moble clàssic i modern, decoració

Carrer Rosselló i Caçador, 4
Tlf.: 75 04 06 - CIUTAT

Fins un 25% de descompte amb la presentació d'aquest anunci

ÒPTICA SBERT

SANT MIQUEL, 83 (CantonadaAVINGudes)
Graduam i adaptam lentilles
Per la compra d'unes lentilles li regalam un altre parell d'iguals.
Ulleres de sol i graduades
Tlf.: 72 14 25

MERCERIA NEUS

Carrer Guillem Galmés, 50 - Tlf.: 75 37 31 - CIUTAT

Sa Notaria

Restaurant - Creperia -
Amanides i carns

Carrer Reina Maria Cristina, 39
(Cantonada Francesc Sanç)
Tlf.: 75 21 23 - CIUTAT

LLIBRERIES
a la seva mida
CLÀSSIQUES
FUNCIONALS
DE FUSTA
LACADES

Si estava pensant transformar aquesta paret en un espai útil i agradable, passi per MASSIS i demani les seves llibreries a mida. Se'n durà una sorpresa.

MASSIS

MOBILIARI-DECORACIÓ

Arxiduc Lluís Salvador, 20 - Tlf.: 75 19 86
CIUTAT DE MALLORCA

El pacte amb el diable (Primera part)

...

gener 1991: No hi ha volta de full: els líders del PSM s'han encaparrotat de voler fer un nacionalisme amb els vots dels forasters, un nacionalisme que dona l'esquena al conjunt del poble mallorquí, un nacionalisme que renega de la seva gent per considerar-la inculta, alienada, lladre, contrabandista, especuladora, fenícia, en definitiva, un nacionalisme corcat per l'autoodi que a l'hora de repartir bastonades només duen entre cella i cella la classe dirigent indígena de drete (19); 5 de febrer de 1991: Per altra part, m'agradaria saber per què els líders del PSM (Sebastià Serra, Mateu Morro, Pere Sampol, Bernat Aguiló...), que són tan falaguers a l'hora de dir llamps i pestes de la política lingüística del Govern Canyelles, no han dit res en canvi de l'escàndol Rodríguez - Obrador. ¿Es que tal volta el PSM és una sucursal del PSOE? Aquesta sospita s'haurà d'aclarir de seguida. En les actuals circumstàncies és important clarificar d'una vegada aquest bony sense rebentar anomenat PSM (20); 23 de maig 1991: El PSM pensa que si hom fa concessions desarma l'enemic quan la realitat demostra que l'únic que fa és donar-li corda i envalentonar-lo. (...) el PSM és l'apèndix cular i un partit satèl·lit que es mou dins l'òrbita del PSOE. (...) Serra i Morro són la rèmorra interna, el dic de contenció que retarda l'avanç triomfal del nacionalisme a Mallorca (21); 1 de setembre 1991: ¿Què esperen, doncs, les bases del partit a fotre defora de la direcció aquests dos comunistes espanyols que deliberadament ho emmerden tot, atonen la confrontació drete - esquerres i posen traves a la dialèctica mallorquí - foraster? (22); etc. etc.

Els esdeveniments d'aquestes últimes setmanes, que no dubtam qualificar d'una gravetat extraordinària, ens constaten que hem arribat a un punt en què s'imposa prendre decisions dràstiques i contundents. El que ha passat amb motiu de les declaracions del secretari general adjunt del PSM, Hilari de Cara, a S'ARENAL DE MALLORCA és molt greu i ha fet vessar el potet de la mesura. Nosaltres ja fa temps que, en petites dosis, qüestionàvem la línia oficial del PSM imposada pel sector comunista espanyol (Sebastià Serra, Mateu Morro, Pere Sampol i Climent Picornell). El fet, emperò, que aquests energúmens hagin fet el pacte del diable amb Antonio Alemany per anar contra S'ARENAL és el degotim que ha acabat amb la nostra paciència. Ja ho deim davant davant! Qui avisa no és traïdor! Les pròximes setmanes traurem el SantCristo gros contra els comissaris estalinistes del PSM els quals, en un acte d'ineptitud total, abans d'abandonar el vellut de les poltrones, han preferit pactar amb l'anticatalanista més brut i més poca-vergonya de tot Mallorca. La cosa put de temps enrera. Altrament, els fets d'aquests últims dies han confirmat la sospita segons la qual la facció comunista espanyola del PSM fa conxorxa amb Antonio Alemany. Vegem-ne alguns precedents: 1) Maig 1989: Climent Picornell, com a director de la revista *El Mirall*, empara i protegeix Antonio Alemany prohibint la publicació dels textos de l'APLEC. 2) Març 1991: Sebastià Serra convoca Antonio Alemany a participar en un debat de la Fundació Emili Darder. Amb motiu d'això el *puput* va escriure: *Hoy participo en uno de esos interesantes cotarros que han organizado los del PSM sobre la autonomía. (...) he llegado a la conclusión que me tratan mejor los de la izquierda que los que teóricamente deberían sintonizar conmigo. (...) Tiene gracia que a mi me inviten en el PSOE y en el PSM y en el PP me miren de través* (23). 3) Octubre 1991: Miquel Payeras, que dit sigui entre parèntesis, és l'escolanet d'amèn de Sebastià Serra i de Climent Picornell dins la revista *El Temps*, va dir: *Es dona la circumstància que Alemany ha estat fortament criticat per alguns sectors nacionalistes pel seu suposat (sic) anticatalanisme*

(24). Que us pareix aquesta provocació! ¿Què vol dir Payeras amb això de *suposat*? ¿Com té barra de posar en dubte l'anticatalanisme compulsiu i patològic d'Alemany quan precisament els dirigents i les joventuts del PSM han rebut llenya a xapar i rompre per part del *puput*? Qualificar la contrastada documentació que hi ha dins el llibre *Un puput de cresta molla* (1991) de "suposada", demostra la connivència subterrània entre la cúpula del partit i Alemany, motiu aquest suficient per engegar-los tots a la merda. Per altra part no deixa d'esser una ironia sagnant que des de les pàgines de l'única revista en català d'àmbit Països Catalans, *El Temps*, s'exculpi i protegeixi Antonio Alemany quan aquest s'ha caracteritzat per combatre sempre obstinadament la fórmula Països Catalans: *En Cataluña se venden postales con vistas mallorquinas y menorquinas en cuya leyenda al dorso puede leerse, por ejemplo, "Catedral de Palma (Países Catalanes)" o "Puerto de Ciutadella (Países Catalanes)". Estas impertinencias político-anexionistas empiezan a tener el carácter de agresión pura y simple. Estas Islas no son "países catalanes" ni van a serlo jamás mientras quede un mallorquín, un ibicenco o un menorquín con un mínimo de dignidad* (25). A veure, què en dirà ara el sr. Payeras? ¿Tindrà la cara dura de dir també que això és "suposat"? Cap de fava!

Per poc que els fets s'examinin de prop, tot indica que s'ha produït un pacte abominable d'interessos entre comunistes espanyols i en Pep Gonella per anar contra S'ARENAL. ¿A on treu cap això? Idò ara ho veureu: Serra i Morro s'aferren al peluix de les poltrones com una paparra s'arrapa a l'orella d'un ca, i Alemany, cada pic més despenjat dels seus antics companys de la drete mallorquina, cerca amb desesper ajuntar-se amb qui sigui encara que s'anomeni Eberhart Grosske, secretari general del Partit Comunista de les illes Balears (PCIB), integrat a *Izquierda Unida*. Ja ho poden ben dir: **NO S'APLEGUEN QUE NO S'ASSEMBLIN!** Serra i Morro, ja s'ha demostrat més d'una vegada, serien capaços de vendre sa mare i posar-la a fer cantonet a la porta de sant Antoni per tal de no deixar els càrrecs. ¿Quantes vegades aquests dos bergants han divulgat la intenció de dimitir de tot? Moltíssimes! Ho han fet? **NO!** Ans al contrari! Sebastià Serra és un expert en el joc de fer la puta i la Ramoneta. A l'últim congrés del partit, desembre 1990, va anunciar una vegada més, i ja van sis! la seva retirada de la vida política: **Sebastià Serra, fundador del PSM, ha decidit abandonar la Comissió Executiva del Partit. Serra (...) afirma que se'n va per "potenciar la renovació i, al mateix temps, procurar tornar a la vida privada i familiar. (...) insisteix de no presentar-se a les pròximes autonòmiques** (26). Mentida brutanxa! Mig any després, a les eleccions de maig de 1991, Serra, no només no se n'havia anat sinó que va encapçalar la llista a l'Ajuntament i va anar de núm. 3 al Parlament.

Ho repetim. Els nostres ullals esmolats van directes a la iugular de Sebastià Serra i Mateu Morro. Ara va de bo! Que bramulin les xeremies i els tamborinos! Llogau cadiretes i disposau-vos a fer-ne un llepamorros cada quinze dies! N'estam fins a l'arrel dels cabells d'aquests comunistes espanyols! Ens cagam amb ells i la seva puta estampa! Uaaaa! Petit! Adu'll! Dace'll! Mossague'l fort! Serra i Morro poden esperonejar i fer la llagrimeta tant com vulguin. De res no els servirà. Tanmateix ens les pagaran totes plegades i amb una sola vegada. En el punt en què ens trobam no s'hi valen vacil·lacions ni fer marxa enrera. Les coses es comencen a veure amb una nitidesa com mai no s'havia vista. Això que han fet d'anar de bracet i fer colla amb l'anticatalanista més porc de Mallorca és un gra massa que portarà molta coa. Serra, Morro, Sampol, Picornell etc. comencen a estar apurats del tot i ja se veuen per-

...

PEGASO

SERVEI AUTORITZAT

Tallers Antoni Rosselló i Ramis, S.L.

Carrer de Navarra, 4-6

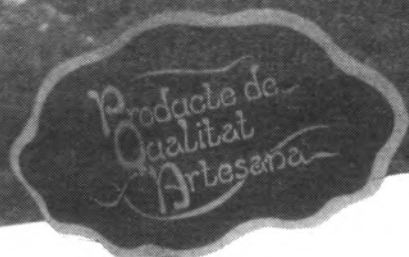
Tel. 66 09 28. LLUCMAJOR

Venda i canvi de pel·lícules
Sado - Hetero - Bondage
Bizarrr - Gay - Bisexual
TOTS ELS GUSTS
Revistes - Cremes - Afrodisíacs
Vibradors - Pepes inflables
Cabines 10 canals

Tel. 41 94 86 - c/ Gabriel Llabrés, 11 baixos
De 10 a 13 i de 16 a 20:30 hores.
De dilluns a dissabte

OBRES de MESTRES

GARANTIA ARTESANA

A l'hora de triar, cerqui l'Etiqueta de
"Producte de Qualitat Artesana"

És un missatge de:

GOVERN BALEAR
CONSELLERIA DE COMERÇ
I INDÚSTRIA

El pacte amb el diable (Primera part)

...

duts. Tenen el capet posat damunt el tallador i nosaltres, ho juram! no tindrem pietat. Com hem dit d'altres vegades: Qui plany l'enemic mor a les seves mans.

A continuació, per tal que Mallorca sencera se n'adoni de la canallada imperdonable que han comès Serra i Morro quan s'han avingut a fer el pacte del diable amb Antonio Alemany, farem una llista de les víctimes d'aquest:

1) TV2 EN CATALÀ. Març 1989: El que en Televisión Española -en definitiva, última responsable de que aquí no recibamos la programación estatal- nos impongan las emisiones catalanas plantea una irritante colonización que no sabemos si es buscada deliberadamente por los responsables de Madrid (27).

2) OLIMPIADES BARCELONA 1992. Agost 1985: Sería una agresión a estas Islas que los catalanes se negaran a que las competiciones olímpicas de Vela del 92 no se celebraran en aguas baleares. Pero, además de una agresión, sería una injusticia y una torpeza. Una injusticia, porque el nivel de la vela balear es el más alto de España y se merece el premio de la competición olímpica. Y una torpeza, porque en todo el litoral catalán no existen espacios tan idóneos como las Baleares para la práctica de vela. Ya sólo faltaba que, después de imponernos unos acentos y unas modalidades lingüísticas, de situar su televisión aquí sacando publicidad del mercado isleño, ahora nos quiten la vela olímpica. El remate sería que el Consell de Mallorca aprobara una subvención y la Obra Cultural iniciara en cuestación para financiar las Olimpiadas... en Cataluña. Todo se andará (28).

3) NADAL BATLE (Rector de la UIB): Octubre 1988: No hemos tenido suerte con Nadal Batle. Ha convertido nuestra Universidad -el discurso es revelador de lo que digo- en una película de buenos y malos, insultando al discrepante, situándolo en las cavernas y negándole el pan y la sal. Encima, con todos estos sectarismos del catalán, inglés y castellano, y esta conversión del rectorado en feudo de un catalanismo excluyente y radical, ha provincianizado hasta extremos indicibles una institución que tiene vocación universal (29). La política lingüística de Nadal Batle a la UIB ha estat reiterat objecte *casus belli* per part d'Alemany. A mena d'espillada il·lustrativa, podeu consultar *Lingüismos más allá de lo razonable* (30), *Tonterías universitarias* (31), *Las críticas al rector* (32), etc. etc.

4) UNIO MALLORQUINA: La consellera de Cultura del Govern Balear, Mª Antònia Munar, tampoc no se n'ha escapolit de la diarrea anticatalanista d'Alemany. Quan l'any 1988 es va aprovar el Decret de Toponímia, el *puput* va escriure: No entendemos por qué el gobierno autonómico no rectifica el decreto de la consellería de Cultura sobre la toponimia balear (33). L'any 1990, quan Munar va proposar seguir l'exemple de Fraga a Galicia i promulgar que els alts càrrecs del govern autòcton s'expressassin en català als actes públics, Alemany va insistir en la tàctica d'afuar la totalitat del govern contra la consellera: 1 de setembre: Un decreto de María Antonia Munar que propone la obligatoriedad del catalán para los altos cargos en todos los actos que se celebran en las Baleares, está encontrando serias reticencias en el govern. Lo consideran autoritario y ajeno a la tradición de prudente liberalidad en la materia. No parece que el decreto vaya a prosperar antes de las elecciones (34). 2 de setembre: Una de las causas de la oposición que genera el decreto "normalizador" de María Antonia Munar en el seno del govern es su, al parecer, segura inconstitucionalidad, al margen del temor a la impopularidad (35). L'última vegada que Alemany ha envestit contra Mª Antònia Munar, ha estat quan aquesta va proposar a UM assumir la proposta d'autodeterminació: Sólo la incultura explica la falta de política cultural y la entrega de la importante consellería de

Cultura, primero a Gilet, que no era obviamente el idóneo, y después a María Antonia Munar que, según sensacional información de JJ, propuso nada menos que la autodeterminación en el seno de UM. // Salvo presiones de todos conocidas, nunca me he explicado que hace ahí María Antonia Munar, mallorquina de nacimiento, pero catalana de adopción, de convicción y de acento. Su sitio no está en UM, ni coaligada con el PP, sino en el PSM, mucho más en sintonía con los catalanismos de la Munar. Por coherencia política y personal debería dimitir e irse con sus auténticos colegas. Sería un gesto que la honraría (36).

5) PSM: Els comunistes espanyols del PSM, els mateixos canalles que avui s'han confabulat amb Alemany per llançar una campanya d'intoxicació i escampar el fals rumor que diu que S'ARENAL és una publicació del PP, han rebut igualment les seves bastonades durant anys i més anys. La quantitat d'exemples que tenim arxivats és tan grossa que se'n podria escriure un llibre sencer. Per raons evidents d'espai, ara ens limitarem a fer-ne un petita antologia, per exemple, novembre 1988: Un político tiene la obligación de ser riguroso en el manejo de los conceptos y no extrañarse ante el descubrimiento de lo obvio. Sebastià Serra trona jupiteriana por la marcha atrás en lo de Cabrera y (sic) se pregunta por la "soberanía del Parlamento Balear". Serra no debe plantear tonterías. ¿Soberanía? Ninguna. Quién tiene soberanía es el Parlamento español que es quien ha creado, a través de una ley orgánica, el Parlamento balear. Serra puede indignarse porque los partidos mayoritarios del Parlamento Balear, en ejercicio de su libertad soberana, voten en un sentido u o en otro, pero no debe sugerir violaciones de una soberanía inexistente salvo en su cabecita (37); desembre 1988: La selección de artículos que nos ofrece Gori Mir contrasta con la pobreza doctrinal y el exabrupto que Mateu Morro y Sebastià Serra nos ofrecían con su selección de artículos del "nacionalismo de izquierdas" en un libro publicado en 1986 (38); novembre 1989: Personalmente, estoy absolutamente convencido de la inutilidad de la polémica con gentes del estilo de Damián Pons: son maniqueos, tienen manía persecutoria, parecen incapaces de apreciar los matices que van del blanco al negro, no presuponen jamás la buena fe del discrepante, -siempre al servicio de oscuros contubernios castellano-caciquiles- y su mundo se limita al triángulo lengua - Mallorca - países catalanes con unos tintes obsesivos que rozan lo patológico (39); gener 1991: De la misma forma que existe un anticatalanismo visceral y absurdo, también existe una especie de catalanismo patológico que resulta incomprensible en gentes mallorquinas. Por ejemplo, los del PSM proponiendo cambiar la bandera autonómica por la cuatribarrada catalana a secas es una muestra de patología aludida. Resulta sorprendente este deseo nihilista de laminar todo lo mallorquín, menorquín o ibicenco para sumirse en el magma catalán. No se trata ni siquiera de volver al claustro materno del Reino de Mallorca, sino de algo extraño y, repetimos patológico. Es una curiosidad digna de estudio (40); juny 1991: Para colmo los irresponsables del PSM prometieron sus cargos con fórmula de dudosa legalidad -digan lo que digan los servicios jurídicos de la Cámara- y de clara inspiración batasuna (41); La reserva expresada por los pesemeros es una violentación frontal de la Constitución en su punto más importante. Soler, ni se entera (42); juliol 1991: Están radicalizando su catalanismo los del PSM, antes más cautos y bastante más ambiguos en unos planteamientos que no parecen tener ni mucho presente ni mucho futuro entre nosotros (43); etc. etc.

Com ja hem dit, la llista d'insults i d'agressions d'Alemany contra el PSM és interminable. Amb tot i això, convé matisar que, mentre la cúpula dirigent del partit, Serra, Morro, Picornell i més patuleia, s'han begut els cops i s'han rebaixat llas-timosament a llepar la mà del gran botxí; en canvi els joves del partit durant un cert

...

RESTAURANT BRASILIA

BANQUETS DE BATETJOS,
NOCES, PRIMERES COMUNIONS I
FESTES SOCIALS

Avinguda de Bartomeu Riutort, entre balnearis 1 i 2
CA'N PASTILLA - TELS. 26 01 19 - 26 45 63

AV. NACIONAL, 34 - TEL. 49 18 91
S'ARENAL DE MALLORCA

CAFETERIA RESTAURANTE
GONDOLLO
Carrer de l'Arenal
Complexe Cristina
Tlf. 26 11 49
LES MERAVELLES

El pacte amb el...

... temps li plantaren cara sense por. En una circular dels JEN-PSM, datat dia 4 de gener de 1990 i signat pel Secretari d'Organització, Roger Gotarredona, vàrem poder llegir: Tenc el gust d'adreçar-vos aquest recull de premsa. No és més que les notícies que la nostra Organització ha estat capaç de generar durant el mes de desembre. Els JOVES D'ESQUERRA NACIONALISTA-PSM no podíem fer sinó prendre partit als candents temes que s'han debatut durant aquest darrer mes de l'any. Afers com el nostre ferm rebuig a la "Constitució", la persecució envers el català -prohibició a l'etiquetatge exclusiu en la nostra llengua- les jornades dels JEN-PSM o el recolzament a l'Autodeterminació dels Països Catalans, han trobat sortida als mitjans de comunicació de les Illes. Hom podrà veure el tractament que fan amb nosaltres: ens capgiren notícies, paraules, ens ofenen i, fins i tot, el tal Salutati i/o Nadir es permet el luxe d'insultar-nos i de ridiculitzar-nos (no us estranyi gens que aquest paio ens posi de volta i mitja, és n'Antonio Alemany, altrament dit "Puput de cresta molla", màxim instigador de l'espanyolisme a Mallorca).

JAUME SASTRE (Continuarà)

Cabrera, proporcionalment, més ocupada militarment que les altres illes.

En camí de l'alliberament nacional (XIII)

FUGA

La dispersió de les fonts és una característica de l'any 1982. Les revistes "Lluc", "Mallorca Socialista" i "Latitud 39" tenen una indefinició estructural que es recolza sobre el meritori voluntarisme dels abnegats redactors i col·laboradors. Això fa que la majoria d'articles de les tres publicacions citades siguin perfectament intercanviables, per una banda, i que no existeixi, en català, una plataforma definida popular i de masses. Un dels temes "de moda" és el de donar a conèixer la situació sociopolítica d'altres nacions oprimides (qui no es consola és perquè no vol). El Centre Internacional Escarré per a les Minories Ètniques i Nacionals, de la mà de Jaume Corbera i Antoni Artigues, que organitzà unes interessants jornades de "Música de la Mediterrània", divulga mitjançant publicacions treballs monogràfics sobre el Quèbec, Estònia, Letònia, Lituània o, fins i tot, els PPCC.

També Josep Noguerol ("Còrsega"), o Tomeu Carrió ("Dissortada Polònia!"), ens ofereixen noves descripcions.

Algunes d'elles, ahir "pobretes nacions", avui provoquen una profunda admiració i enveja. Gori Mir a "Lluc" adverteix sobre "Europa i la crisi de l'Estat-Nació". Enmig d'aquest conjunt, l'abril de 1982, sorgeix un escriptor desonegut, jove i brillant, Bernat Joan i Mari, que publica "L'espasa i la ploma" on, a partir de la situació internacional (Vietnam, Polònia, Euzkadi, Espanya...) fa una anàlisi, gens desfassada avui, de l'estratègia a seguir en la lluita per l'emancipació nacional (L'única salvació que té la ploma és reduir distàncies respecte de l'espasa fent ús de la seva intel·ligència superior. Tenint en compte el risc.)

A TVE, amb crítiques generalitzades, es compta amb l'Informatiu Balear (1) (primer "Panorama Balear") i, en una franja horària limitada, amb el segon canal de Catalunya (TV3 no existirà fins l'11 de setembre de 1983). Ràdio Popular (diu que "és cosa nostra"), l'emissora del bisbat, encara emet "Mallorca al vent", un programa de l'OCB que presenta Miquel Riera, avui batle de Felanitx

(PSOE). Però el català, cul enrere com els crancs, cada dia és menys present. Els diaris han retirat a poc, a poc, els espais que mantenien restringits parcialment a suplement "culturals" ("La veu dels pobles", "La columna de foc", "Quaderns de Cultura"...). La situació és penosa. El català està castigat (entre l'Espanya i la pared) amb la Constitució com una arma apuntant contra la seva supervivència, i les Institucions Públiques no adopten les úniques mesures vàlides per tal de fer possible la normalització: fer necessària, en tot el seu territori, la llengua catalana. Ben al contrari, es constata que no es pot viure (ni morir) dignament en català.

Amb tot això, el disseny d'Espanya pactat entre PSOE i UCD per tal d'impedir l'alliberament ("Cultural" ni que sigui) de les diverses nacions, els fa redactar la "LOAPA". Tot just aprovada aquella Llei Orgànica d'Harmonització del Procés Autòmic, és denunciada pel Parlament de Catalunya i el consell executiu de la Generalitat. Poc

...

DR. PERE GARAU I LLOMPART

ESPECIALISTA EN ACUPUNTURA
I MAGNETOTERÀPIA

Consulta: dilluns, dimecres i divendres, cita prèvia

TRACTAMENTS DE:

Stress, ansietat - Depressió - Obsessió -
Tabaquisme - Reumatismes - Lumbàlgies -
Ciàtiques - Cervicàlgies - Vertígens -
Frigidesa

MAR MENOR, 6 - TEL. 49 19 19

Carrer del Born, 11

Tel. 66 05 16

LLUCMAJOR

IMPRESA

DISENY PER ORDINADOR • TIPOGRAFIA
OFSET SEC • SEGELLS DE GOMA
ENCUADERNACIONS

Horrach

art gràfic

C/ José Vargas Ponce, 28 • Tel. - Fax 49 21 09
Coll d'en Rabassa • 07007 - Palma de Mca.

MALLORQUINS!

A la nostra terra hi ha 17
emissores forasteres.

Aquestes emissores contribueixen
a la castellanització de Mallorca.

Aquestes emissores viuen
exclusivament de la publicitat
dels mallorquins.

MALLORQUINS!

Si no tenen publicitat moriran a
poc a poc.

No poseu publicitat a les
emissores forasteres.

És un suggeriment de l'APLEC

En camí de l'alliberament nacional (XIII)

...

després es genera una plataforma oberta. Hi entraran CiU, el PNV, el PSA, el PCE, Euzkadico Ezquerria i ERC, però també els diputats d'UCD per Girona. Al final foren quatre els recursos presentats, per separat, al jutjat de guàrdia. Alguns dels comunistes espanyols denunciants de la llei no devien fer comptes, aleshores, que en serien aplicadors en fugar-se al PSOE uns anys després.

A Mallorca, Gregori Mir, senador del PSOE, afirma que **La LOAPA no retallarà competències de l'Estatut de les Illes Balears sinó que senzillament "les ordenarà"**. En canvi, Jeroni Albertí, no pot amagar el seu pessimisme quan, al retorn de Madrid, declara **Haurem d'adaptar l'Estatut d'Autonomia a la LOAPA**, i comença a endevinar-se que les relacions amb Espanya van empiorant a les totes. Més es veu quan, a Son Termes, es fan les eleccions internes d'UCD-Balears on Miquel A. Llauger (de la mà del ministre "mallorquí" Rodríguez) atacà Francesc Conrado posant en perill la victòria del sector d'Albertí. És ben possible que fos aquell el moment del naixement del projecte d'Unió Mallorquina.

Un dels temes que, encetat l'any anterior, centra la polèmica és el de la simbologia (quina senyera? quin escut? quines institucions del regne de Mallorca?). Ningú no palesava l'evident constatació d'una absoluta manca de treballs amb el mínim rigor històric i, sovint, s'oblidava que l'anàlisi crític del passat era un potencial enemic del franquisme i, per tant, de poc servien les fonts publicades en els últims anys per Josep Melià, Gabriel Alomar Esteve o J. Hernández Mora. Aquest fet, ben aviat va provocar la comprovació de com una polèmica sense unes mínimes regles del joc (a les "cartes al director", els diaris publicaven qualsevol animalada) no deixa mai ningú satisfet. Els recordatoris a "la bandera de Lluís Martí", la utilització o no de la senyera privativa de Mallorca creada per Sanç I, la identificació o no de l'actual societat de les Illes Balears, en el seu conjunt, amb les quatre barres (que acabava d'adoptar Aragó, sense problemes, com a senyera pròpia)... era un frit i bollit on la mala bava i l'alteració de la història eren arguments visceralis que els polítics del moment no sabien allunyar(2).

Dues publicacions de dos joves investigadors pretenien de donar llum i solució al problema. Primer va esser Josep Segura i Salado ("El Regne de Mallorca. La Bandera i l'Escut de les Balears") el qual, fins i tot, va fer-se una senyera (amb el castellet que ell defensava) per acudir a actes nacionalistes. Després va venir la rèplica de Ramon Rosselló i Vaquer ("La Bandera, l'Escut...") el qual, el 1984, encara en publicaria una segona part. L'allau de polemistes va esser tot ú. Als noms citats s'afegiren Josep Moll, Gabriel Llompart o el de Josep Mascaró Passarius que, en el diari "Menorca", replicà al seu gendre Gabriel Bibiloni, un dels més clars defensors, a tots els efectes, de la nostra catalanitat. El resultat d'un mal planteig del debat no podia oferir, òbviament, un resultat satisfactori ni històricament ni polític. Encara ara l'invent de la bandera balear (anomenada "ianqui") no és del gust de ningú i menys encara a Eivissa, Formentera i Menorca.

Aquell mateix any 1982, el 18 de març, la Caixa de Balears commemorà el seu centenari, entre d'altres accions, amb la publicació d'un llibre, "Cent anys d'història de les Balears" que, atès el seu caràcter divulgatiu, pot qualificar-se de ben interessant. Va sorgir, entorn de l'obra, una polèmica sobre l'exclusió d'alguns noms (Gregori Mir, Gabriel Oliver, Miquel Duran i Sebastià Serra, si no els record malament) d'entre la llista inicial de col·laboradors presentada per Bartomeu Barceló, vice-rector de la UIB i coordinador del llibre. El motiu al·legat per "Sa Nostra"(3) va esser que preferia

Jeroni Albertí, encara amb els cabells negres, començava a pensar en un partit autòcton.

substituir aquells autors amb destacada militància política per altres d'una, si més no aparent, independència partidista. Una vegada publicada l'obra, Antoni Artigues, autor d'un dels capítols, va fer un article, publicat al setmanari Manacor de dia 5 de juny, denunciant haver estat objecte de "censura" i fent una comparança entre l'original entregat i el treball publicat realment.

Una commemoració poc recordada va esser el centenari del naixement d'Alexandre Jaume, misser, destacat dirigent i teòric del PSOE que va esser diputat a Corts l'any 1931 i destacà per la seva defensa de les llibertats, la República i el catalanisme.(4) En canvi, allò que copsà l'atenció de tot el món va esser l'ocupació militar, per part de l'exercit argentí, de les illes Malvines (arxipièlag de Falkland, segons els britànics), una comunitat que no arribava, tot en gros, a les dues mil persones. El conflicte bèlic, en desoir Argentina les Nacions Unides instant a abandonar les posicions com a passa prèvia a un possible referèndum d'autodeterminació, estava cantat. I cantada estava, també, la victòria del Regne Unit. Aquell conflicte replantejà el tema de l'ocupació militar de Cabrera. Gabriel "Majoral" presentà en el Consell General Interinsular una moció instant a realitzar quantes gestions fossen necessàries per tal de suspendre les maniobres de l'exercit espanyol i d'accelerar la declaració de Cabrera com a Parc Natural.

Durant aquella primavera, també, s'efectuen les eleccions al Parlament d'Andalusia amb una aclaparadora victòria del PSOE, preludi de les eleccions generals espanyoles. La desfeta d'UCD, la reculada del PCE i la derrota del PSA, adverteixen dels perills d'una possible alternància bipartidista entre una dreta i una esquerra que compartien l'espanyolisme com a característica coincident. Aquest mateix espanyolisme és anunciat i denunciat en una premonitòria carta, "Des d'Euskadi, un votant del PSM", signada per Llorenç Romans. En ella fa notar, en qualitat de coneixedor de la situació basca, que

Euskadico Esquerria és un partit que fa un paper nefast(...) no entenc com ens hem lligat amb la gent d'EE(...) EE va frontalment contra el moviment popular nacionalista(...) Per tant, recomano que el nostre partit no entri massa de prop amb una política d'aliances internacionals amb EE, ja que amb el temps es veurà que els camins d'alliberament nacional i de classe van per una altra vall. EE representa la claudicació, amb unes vinculacions amb Madrid fora de tot dubte. Visca el PSM! (5) Efectivament, "amb el temps" s'ha aclarit la realitat de la profecia.

Leopoldo Calvo Sotelo, president d'Espanya, anuncia la celebració d'eleccions generals anticipades. Enmig de la desfeta d'UCD, la manca de credibilitat democràtica de la dreta que encapçala Fraga, i la brillant trajectòria de Felipe González, clarament perfilat com l'única alternativa, la victòria "por el cambio" del PSOE està cantada. Aquelles eleccions tindran lloc el mes d'octubre. (...continuarà)

Bartomeu Mestre i Sureda

(1). - Cal recordar que aquest programa, un miracle si tenim en compte els mitjans que li permetia Madrid, era objecte constant d'atac dels sectors anticatalanistes. A "Mallorca Socialista" del mes de febrer de 1982, podem llegir: **Informatiu Balear a més d'esser poca cosa més que un avort del que hauria d'esser un programa en la nostra llengua(...)s'ha convertit en la televisió privada d'UCD-Balear.** I en el número d'abril, s'insisteix: **Que no tenguem un canal propi per a les Illes ho podem aguantar. També podem passar sense un canal dels PPCC. Però és insuportable haver de veure cada dia n'Albertí.** Un dels mals crònics i endèmics dels pobles colonitzats és el d'atacar sempre, en primer lloc, les pròpies institucions. No fa gaire, Jaume Sastre establia un exemple clar: Mateu Morro es refereix al Govern Balear com "**una cova de lladres**" i, en canvi, qualifica el d'Espanya com "**insolidari**". Entesos?

(2). - En un altre punt d'aquest treball ja ens referirem a la "Historia de las Islas Baleares" de Gabriel Alomar. Mirau-ne un altre fragment: **Un investigador puede y debe ser objetivo (pero debe y puede serlo un historiador? ¿puede un alma mallorquina dejar de reaccionar, al relatar las odiosas actitudes de Pedro el Ceremonioso, no ya contra los reyes Jaime III y Jaime IV, sino contra la Nación Balear y contra su pueblo, sobre los cuales hizo caer todo su peso, la ley de hierro de los vencidos?**

(3). - Vaig fer part d'una comissió interna de l'entitat anomenada "del centenari" i, coincidint amb els criteris de Carles Blanes, director general de la institució, vaig impulsar la realització de l'obra citada. En raó del meu lloc de treball, responsable de l'àrea de Cultura (1979-1986), vaig esser testimoni d'excepció d'interessants actuacions que, documentades en el meu diari, serviran per una crònica dels fets quan s'hagi adquirit prou perspectiva.

(4). - Algunes de les seves definicions són ben lluny de les que fa avui el seu espanyolíssim partit. **Som Catalans de Mallorca i la causa catalana és la nostra causa.(...) Era la meua tesi que la nostra llengua, la nostra raça i la nostra història ens lligaven a Catalunya. Que parlar del mallorquinisme era desconèixer totalment la realitat viva del problema i inventar entitats artificioses i fantàstiques. I que els mallorquins, volguéssim o no, érem catalans de Mallorca(...)** Des de llavors ve el meu convençut catalanisme, el meu divorci espiritual amb aquella Espanya tràgica perquè vaig presentar en el catalanisme un moviment emancipador, reparador de les injustícies que envileixien la nostra pàtria.

(5). - M.S. abril 1982. Cinc anys després, vaig negar-me a fer part de la llista que Mateu Morro (passant per damunt el necessari acord previ del Consell Nacional de Direcció Política del PSM) va pactar amb EE de cara a les eleccions europees i vaig defensar la via d'ERC. Em costà, juntament a Gabriel Camps i Moranta, una arbitrària (il·legítima i il·legal) expulsió. Avui, Bandrés és el mateix que era fa deu anys i fa cinc anys, però EE ha fet rebentar la malaltia que, encara ara, un PSM afectat dels mateixos símptomes, no vol advertir malgrat l'existència de les oportunes medicines. Fins quan s'evitarà que, d'una vegada, comenci el debat? Fins que pixin les gallines? O fins que treguin dents?

Racisme y xenofòbia (Qualitat i quantitat)

Hi ha, en el llenguatge, algunes parelles de paraules que, tot i tenir significats ben diferents, es confonen amb molta freqüència, just com si fossin sinònims. I no sols a la llengua col·loquial i de comentari intrascendent, sinó també a la premsa parlada i escrita, als comunicats i a les conferències.

Exemples d'aquestes parelles de paraules són HABIT-COSTUM, RAPTE-SEGREST, RIQUESA-PODER, CRIM-ASSASSINAT, o el que ara vull comentar: RACISME-XENOFÒBIA.

Les darreres setmanes hem pogut sentir i llegir tot un seguit d'exemples d'aquesta cerimònia de la confusió on s'han mesclat aquestes dues paraules que tenen significats substancialment diferents.

Vegem d'aclarir conceptes i posar exemples: es diu racisme a la convicció que hi ha races superiors i races inferiors. Exemples: els nazis que creuen que la raça ària és superior als jueus, als negres o als gitanos i no volen aquests grups dins Alemanya a pesar que els jueus, per exemple, duguin generacions a Alemanya i tinguin la llengua i els costums alemanys. I creuen això tant a Alemanya com a fora, és a dir, un grup de raça ària emigrat i visquent al Congo seria també superior als negres autòctons del Congo; això és racisme. Els que justifiquen la marginació i exterminació dels pells-roges autòctons de Nordamèrica per part dels blancs, perquè consideren que aquests són superiors i tenen dret a fer-ho, són racistes. Els immigrants blancs de Sudàfrica que s'han fet amb el poder i no permeten als indígenes ni el dret al vot, són racistes. Els pobles conqueridors que consideren els conquerits com a inferiors incapaços de governar-se a si mateixos, i les seves llengües inaptes per a segons quins usos, també són racistes. Crec que això està clar i crec també que està clar que el racisme és dolent, negatiu, injust, inhumà i, sobre tot, un doi.

La xenofòbia, en canvi, és una altra cosa. La xenofòbia és, la mateixa paraula ho diu, odi a l'extranger. Però jo diria més, no és exactament odi a l'extranger, és odi ALS EXTRANGERS, en plural. No crec que s'hagi donat mai el

cas d'un poble que odii a UN extranger pel sol fet d'ésser-ho, l'odi d'un poble és sempre a un col·lectiu d'extrangers, i no pel sol fet d'ésser-ho, sinó per les característiques i el comportament del col·lectiu. La xenofòbia és dona contra la presència de grups conqueridors, de grups invasors o de grups distorsionadors.

El cas de l'odi dels xecs i els eslovacs contra els alemanys ocupants durant la II guerra mundial és un cas clar de xenofòbia contra un grup conqueridor. L'any 1938 els xecs i els eslovacs no tenien cap mena d'odi als alemanys, no es consideraven superiors, no tenien cap casta de racisme contra els alemanys. L'any 1942 odiaven els alemanys invasors, i això no era racisme, no es consideraven superiors; era xenofòbia: odiaven l'extranger invasor i ocupant.

Els indígenes de centre i sudamèrica, fins i tot consideraren superior l'home blanc en els seus primers contactes, però anys després odiaven els conqueridors invasors, ocupants i genocides castellans. Està clar que no era racisme, ans al contrari. Però xenofòbia sí que ho era.

El cas de la xenofòbia contra grups distorsionadors vull insistir que no es produeix per la qualitat de l'individu al·lòcton, sinó bàsicament per la quantitat d'individus al·lòctons. Si dins una col·lectivitat, com pot ésser París, d'uns cinc milions de persones (per no considerar tota l'aglomeració urbana), amb una certa homogeneïtat, s'introdueix un grup de trenta mil musulmans, feiners, sense cap sospita de conqueridors ni d'opressors, no passa absolutament res; són admesos, s'integren, s'assimilen i ningú no té res a dir. No hi hauria, per part dels parisencs, ni racisme ni xenofòbia. Emperò si la quantitat augmenta fins a cinc-cents mil, igualment feiners i bones persones, la integració es fa molt difícil, exerceixen els seus costums (vestit, religió, horaris, alimentació...) als llocs de treball, escoles, hospitals, mercats, etc. i distorsionen i alteren els costums i les relacions dels indígenes; la societat autòctona es nega a veure's alterada i es produeix la xenofòbia. El racisme, n'hi hagi o no n'hi hagi, no s'altera. El col·lectiu foraster de Catalunya que és quantitativament important i malda per que siguem els catalans els qui usem la seva llengua i els seus costums, és un bon exemple de grup distorsionador; per tant no és gens estrany que provoquin xenofòbia.

A la paraula xenofòbia se li ha donat un sentit exageradament lleig i pejoratiu. Voldria relacionar la xenofòbia amb un concepte poc comentat com és el de la tendència de les societats a la homogeneïtat.

Les societats antigues, amb uns costums ben estructurats i sedimentats, tenen arrelat aquest sentit de la homogeneïtat i tenen una forta tendència a conservar-lo davant onades immigratòries quantitativament importants. I les societats que no han nascut homogènies tenen una forta tendència a ésser-ho; pensem en el cas claríssim dels Estats Units: els colonitzadors de l'oest eren una mescla de races, llengües, religions i costums, emperò n'hi va haver prou amb unes desenes d'anys per a que es convertissin en una societat bàsicament homogènia amb uns trets molt definits i, cosa curiosa, amb una forta tendència a la xenofòbia.

Els casos que s'han donat darrerament a la Península han estat deguts a que la societat s'ha sentit distorsionada i amenaçada per unes circumstàncies (droga, delinqüència) i ha cregut que podien identificar la causa amb un grup al·lòcton (els gitanos). En aquest moment ha aflorat la xenofòbia, però no el racisme, que no té res a veure. Si les circumstàncies que distorsionen o amenacen la societat (els accidents de tràfic, per exemple) es creu que no poden ésser atribuïdes a cap col·lectiu, aleshores la societat els assumeix i calla.

Si la reacció de la societat, davant un col·lectiu al·lòcton, és suficientment explícita, es pot parlar de xenofòbia però mai de racisme.

La xenofòbia no és un prejudici de la societat, sinó una conseqüència de l'actuació del grup immigrat. Els immigrants haurien d'ésser molt conscients que, mentre visquin a un altre país, han de fer els possibles per a confondre's amb els indígenes i no fer manifestacions externes i públiques de la seva condició d'al·lòctons. Si ho fan així, i s'assimilen dins la societat que els ha rebut, no sorgirà cap manifestació de xenofòbia; el cas català és un bon exemple: el col·lectiu originàriament foraster que "s'ha fet català", que s'ha integrat, no té cap problema, el col·lectiu que s'ha volgut, conscientment i voluntària, mantenir foraster, nota la xenofòbia.

La xenofòbia, per tant, no és implícitament dolenta. És el sentiment d'una societat que es sent incòmoda. I les societats tenen dret a viure sense sentir-se amenaçades i a seguir essent com sempre han estat, si així ho desitgen.

Aquest escrit ha volgut ésser una reflexió i un intent de clarificació, no un dogmatisme ni una pontificació; i voldria que es llegís com un tot, sense treure frases aïllades fora de context.

Baltasar Llompart i Cortès
Mallorca, octubre-91

RESTAURANT Hannen Saß

Direcció: ANTONI FERRER

Horari de 17 de l'horabaixa a la una de la matinada

AUTÈNTICA CUINA ALEMANYA I
CERVESA DEL BARRAL IMPORTADA
DECORACIÓ TÍPICA ALEMANYA

Targetes Visa. Terrassa a l'aire lliure

Carrer Miquel Pellissa, 4 Bierstrasse
Tel. 26 60 01 - S'ARENAL DE MALLORCA

RESTAURANTE La Toscana

Especialitat
en peix
i marisc,
carns i paelles

Carrer Joaquim Verdaguer, 9
Tel. 26 10 56 - 07600 S'ARENAL DE MALLORCA

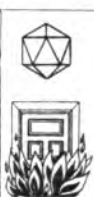
PHYSICAL TRAINING

Sala 1
DANSA
Manteniment - Aeròbic
Gim-Jazz
Jazz i Dansa moderna
Iniciació a la dansa
(de 4 a 6 anys)
Ballet
Dansa clàssica
Ball espanyol
Sevillanes
Ball de saló

Sala 2
GIMNAS
Culturisme i musculació
Pesos i aparells
(Maquinària importada d'Alemanya)
Regulació de pes
Programes nutrició
Defensa personal moderna
Gimnàstica sueca

SERVEI DE BAR - SAUNA - MASSATGES - SOLÀRIUM - LOCALS CLIMATITZATS
Carrer Capità Salom, 26 - 28 (Carretera de Sóller) - Tlf.: 20 95 81 - 07004 CIUTAT DE MALLORCA

POLIFORMA
esp. sa

DELEGACIÓ PORTES DINGEL
DISTRIBUÏDOR OFICIAL FAGOR
(MOBILIARI DE CUINA I ELECTRODOMÈSTICS)
PORTES TALLAFOS DE FUSTA
PORTES BLINADES
PORTES STANDARD

CI. CAPITÀ SALOM, 33 - TELS. 20 72 21 - 20 29 20 - 07004 CIUTAT

6 ANOS DE GARANTIA

20 72 21
20 29 20

TOT EN ANTENES DE
TV I SATÈL·LIT
SERVEI TÈCNIC

Carrer Tramuntana, 10
Tls. 268108-269617 FAX
070010 CAN PASTILLA

Xafarderies

S'està investigant qui és el beneit que va finançar Sovint, una revista gonella que va dirigir Antonio Alemany, més conegut pel puput de cresta molla, revista que va durar vuit o nou mesos, temps suficient per perdre una seixantena de milions. Sovint només tenia el títol en català. Ara, hi ha rumors que el mateix Antonio Alemany, a qui el corresponsal d'El Temps a Mallorca Miquel Payeres qualifica de "presumpte anticatalanista", quant tots sabem que és un anticatalanista convicte i confés des de fa una trentena d'anys, dèiem que n'Antonio Alemany té el projecte de dirigir una revista aquesta vegada en català. No saben qui és el beneitarro que pensa finançar aquest nou projecte editorial del puput de cresta molla.

N'Eberhart Groske Fiol, un mestis d'alemany i mallorquina, ex-dirigent del PSM i avui número u del comunisme a Mallorca, envesteix de mala manera a S'ARENAL DE MALLORCA en un article aparegut a El Dia 16 de Balears sota el suggeridor titular "Xenofòbia". D'aquesta manera, el senyor Groske es posa al costat de n'Antonio Alemany, qui dia sí i l'altre també ens ataca dient-nos nazis per l'entrevista que férem al secretari general adjunt del PSM Hilari de Cara, i ens acusa de tenir un ca de bestiar mallorquí "que només mossega forasters". Efectivament, tenim un ca de bestiar de cinquanta quilos amb un barram molt ben dotat que mossega a tot desconegut, però que té predilecció pels xoriços i gent de mal viure, gent que normalment no és mallorquina ni catalana.

Aquesta acusació de n'Antonio Alemany ha tengut una reacció molt positiva per part dels nostres lectors, que volen raça d'aquest ca tan especial i ens duen la seva cussa per aparellar-los. N'Antoni des Jamaica també ha reaccionat i ens ofereix menjar del seu restaurant a fi que l'animal estigui ben gras i vagi potent.

"M'hauràs de despedir", va dir el president Canyelles, mentre menjàvem al dinar ofert pel batle de Llucmajor el dia de la darrera fira. Això venia a comte del confidencial de n'Antonio Alemany, qui s'estranyava del fet que el president hagués escrit una salutació a S'ARENAL DE MALLORCA amb motiu del nostre desè aniversari. D'aquesta manera poguérem comprovar que el nostre president, a més d'escriure, llegeix i segueix de prop la nostra revista.

Els del PP i els del PSOE no es conviden a matances, cadascun fa les seves pel seu compte. En aquesta foto veim molts dels batles convidats al dinar institucional fet per les Fires de Llucmajor, com veim tots son populars, els socialistes ni s'hi acostaren.

Al mateix dinar de Llucmajor poguérem comprovar que les tribus mallorquina i forastera no es conviden a matances. No hi poguérem veure ni el delegat del govern ni cap batle socialista. Els socialistes del Partido Socialista Obrero Español són, a Mallorca, els elegits dels forasters, això ho sap tothom. Una espècie de serbis incrustats a dins ca nostra.

La gent mallorquina comença a comentar-ho. Aquests seran els nostres serbis quan facem la independència del Països Catalans, assenyalant a un grup d'espanyols que passava. Jo el vaig tranquil·litzar assenyalant que molts d'espanyols s'estan integrant a la nostra terra i que, a més, a Sud-amèrica, foren els descendents dels espanyols els qui més lluitaren per aconseguir la independència de les vint colònies espanyoles. Així que de serbis res de res. Contam amb en Rabasco i els seus. Sabem que es posaran al nostre costat en la lluita democràtica contra Espanya i la seva espoliació fiscal. Mallorquins i forasters estam dins la mateixa terra i patim la mateixa manca d'hospitals, carreteres etc. etc.

Es veu que hi ha hagut canvi de govern, comentava la gent que visitava la XII Mostra Llucmajorera el dia de la darrera fira. Un gran envelat agombolà la majoria d'indústries dels terme de Llucmajor. Es va notar que el batle i els seus col·laboradors en saben, i molt, d'organitzar fires i festes. No és de bades que en Gaspar Oliver, batle de Llucmajor sigui el president d'Ifebal.

El Director de S'Arenal de Mallorca vol agrair ben cordialment al director d'El Dia 16 la gran publicitat que ens ha fet aquesta darrera quinzena per la ploma infecta d'Antonio Alemany, Torres Blasco, Eberhard Groske i altres defensors de tot allò que sigui foraster. Els mallorquins s'apunten en massa, duim una mitjana de 60 noves subscripcions quinzenals, i això no havia passat mai, i és degut a la gran propaganda que ens heu fet.

Espipellades

Des d'aquesta secció pegam estirades d'orella, però també quan ho fan bé, ho reconeixem. Aquesta vegada volem felicitar l'Ajuntament de Llucmajor per la magnífica organització i èxit de públic de les passades fires, i especialment de la Mostra Llucmajorera.

Fa poc el govern de Madrid, amb la nova reestructuració de Correus, ha ajuntat les illes Balears amb Múrcia. Al parlament balear es va presentar una moció del PSM-NM en què s'instava a que se separàs les Balears d'aquesta zona tan "properes" i tan "identificades" amb nosaltres com és Múrcia. El PSOE i el PP-UM s'hi oposaren. Es veu que fins i tot per enviar cartes no podem fer-ho tot sols. Aquesta actitud del PSOE es comprèn, però del PP-UM, que es diuen tan regionalistes, que estimen tant "lo nostro", i altres berbes, i que a l'hora de la veritat voten junts amb els centralistes forasters del PSOE, ja és més mal de comprendre.

Segurament a la pròxima reestructuració de Correus ens posaran amb Ceuta, Melilla i les Canàries, per allò de ser tots d'ultramar.

Sembla que els socialistes són molt ignorants quan parlen de números. En Forcades diu que Madrid ens roba cada any 84.100 milions, i el socialistes diuen que molts menys, encara que reconeixen que hi ha déficit, però el més curiós és que el PSIB diu que només són 3.000 milions mentre que el virrei reconeix que són quasi 30.000 milions. Almenys es podrien posar d'acord entre ells per veure si ens tornen a enganar.

Canal 4

La Televisió de Palma

Una TV que se mira

Anunciau-vos-hi

Tlf.: 26 50 05

IMPRENTA

Graphic Art

CARRETERA MILITAR, 208
Tel. 26 89 64 - Fax 26 65 09
S'ARENAL - MALLORCA

Cristalleria

Recasens

Fusteria en alumini

Murals - Miralls bisellats - Acristallament
en general - Mampares de bany

Carrer Josep Vargas Ponce, 1
Tel. 26 23 77 - 07007 COLL D'EN RABASSA

Mallorca va canviant

Mallorquí, ioh mallorquí!,
 ¿a on és la teva força?
 Deixant oberta la porta
 del teu tan garrit jardí;
 hi has deixat entrar-hi
 gent que gens lo ha estimat
 i en part lo ha destrossat
 de forma que no es pot dir.

Aquells pinars imponents
 que alegraven teva vista,
 també la vella alzina
 desafiant els forts vents,
 se sentien molt valents
 aferrats a verge terra,
 a tot movien sa guerra
 a pesar de ser molt vells.

Quan s'estiu, amb el sol fort,
 a ell li movien guerra,
 dins es redols de sa terra
 sa frescor dava consell;
 fullaca pel gros redol
 que de vella se podria,
 sa frescor la consumia,
 el vent li donava es vol.

El rei Jaume et batià
 com terra de promissió,
 li causà gran sensació
 quan dalt es cavall l'explorà;
 amb veu alta exclamà:
 "Quina joia tan divina,
 per tu m'he jugat la vida
 i pura t'has de conservar."

SA raça seva hi deixà
 per conservar el jardí,
 quan se'n va anar los va dir:

"Tot arbre heu de cuidar,
 la terra bona sembrar
 per poder sustentar-vos,
 d'aquest fruit tan saborós
 enriqui el paladar."

Alguns sarracens que hi havia
 que escaparen de la mort,
 se pot dir dugueren sort
 que amb vida se quedarien;
 per tot treball se servia,
 era molt respectuós,
 li posaren condicions
 que el català parlaria.

Els fills que varen tenir
 de seva grossa fornada,
 va ser gent habituada
 en tot treball enriquir;
 parlaren el mallorquí,
 respectaren sa consigna,
 amb catalans faran figa,
 seves sangs varen unir.

Mallorca té bona saba,
 de tot poden sembrar-hi,
 aquest tan garrit jardí
 que d'aigo està enrevoltada;
 se respira un extracte
 que te causa sensació,
 per lo tant el poblador
 tenia la color sana.

Després de cent anys passar
 canviaren ses costums,
 alumbraren altres llums
 per color fer canviar;
 es mando va oblidar

del rei Jaume sa consigna,
 i el vell pinar i l'alzina
 sa màquina los arrencà.

Es mando va canviar
 de Mallorca s'estructura,
 se va prendre sa mesura
 per de duros guanyar;
 s'estranger va ensumar
 aquella tan rica olor
 i de la mar seva frescor,
 de fet, lo va captivar.

Grossa alarma aixecà
 sa tan rica descoberta,
 això va ser es concepte
 que s'estranger alegrà;
 a Mallorca vull jo anar
 a passar ses vacances,
 és terra de condicions
 per sa salut augmentar.

Els duros aquí gastava
 divertint-nos de valent,
 feia lliga amb so jovent,
 a sales de festa anava;
 excursions aprofitava,
 res deixava descuidat,
 era un món il·luminat
 on el seu cor alegrava.

El setanta començà
 aquest ambient fabulós,
 Mallorca cobrà valors
 perquè molts duros guanyà;
 se començà a eixamplar
 el terreny constructiu,
 això va donar motiu
 a sa fauna devastar.

Donà lloc a remuntar
 per tot arreu gran hotels
 i tots els verges costers
 se varen urbanitzar,
 grossos hotels s'hi muntà
 de forma desmesurada,
 a tot permís se donava
 amb un tal de fer pagar.

Es mando va ell tastar
 sa tan dolça ensaimada
 i de duros grossa grapada
 ben aviat ne guanyà;
 no va plànyer es pinar
 que el rei Jaume apreciava;
 la mata, també l'ullastre,
 digué: "L'hem de conservar."

Es català primitiu
 també està desfasat,
 es castellà s'ha imposat,
 a tot diari el llegiu;
 això li dona motiu
 a ràdio i televisió,
 fa costat sa direcció
 i el mallorquí poc sentiu.

Només un diari hi ha
 que aixeca sa veu molt forta,
 és S'ARENAL DE MALLORCA
 que no se vol resignar;
 a lo seu vol defensar
 amb tot el seu esperit,
 no admet mai cap escrit
 que no sigui català.

Climent Garau i Salvà
 de Lluçmajor, 26 juny 1991

almacenes femenias

Almacenes Femenias, S.A. Materials de Construcció

S'ARENAL. OFICINES, MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Carrer Diego Zaforteza, 3 Tels. 26 00 87 - 49 16 11 - 49 16 50 Fax 491558

LUCMAJOR. MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Ronda Migjorn s/n. Telèfon 66 07 01

CIUTAT DE MALLORCA. MAGATZEM I EXPOSICIÓ

Polígon de Son Castelló - Via Asima, 1 Tels. 20 47 02 - 20 47 62 - 20 48 17 Fax 206998

MAGATZEM. Carrer Aragó, 139 Tels. 27 23 52 - 27 63 64

El prestigi aconseguit per
ALMACENES FEMENIAS
 és el resultat de 50 anys de qualitat,
 servei i professionalitat.

ALMACENES FEMENIAS
 posa a la seva disposició tot tipus de
 materials de construcció,
 destacant les rajoles i paviments,
 no només pels seus bellíssims dissenys
 sinó també per la gran varietat
 d'estils que ens ofereix aquesta prestigiosa
 firma mallorquina.

ALMACENES FEMENIAS
 demostra la seva professionalitat
 acostant als residents d'aquestes illes
 les més importants marques
 nacionals i internacionals.

Jesús González Quesada

S.A.T

Reparacions i montatges

Aire acondicionat

Venta de maquinària frigorífica industrial

Carrer des Viver, 4 baixos

Tel. 41 57 18

EL MOLINAR - PALMA

A la presentació d'aquest anunci, tendreu
 un descompte pels vostres banquets

**Ca'n
Verdera**

**RESTAURANT
GRAELLA
MINI-GOLF
Cuina mallorquina**

C/. Parcel·les, 5
LES MERAVELLES

**Llibreria
Jaume de Montsó**

LLIBRES ESCOLARS

PASSATGE JOAN XXIII, 1 - "GERANIS CENTRE"
 TEL. 72 19 31 - FAX. 72 19 31 - 07002 PALMA DE MALLORCA

GRUP TITOL S.A.

**Fusteria d'obres - Decoració i
mobles de cuina**

Tallers i oficines

Carretera Vella de Sineu, k.: 2'900

Camí Moliners s/n

Tlfs.: 42 70 00 - 42 70 34. Fax: 42 74 79
 07198 SON FERRIOL

**BAR-RESTAURANTE
ANDREU**

**GRUA, 8
TEL. 261073
CA'N
PASTILLA**

Tot Servei Mallorca

**SERVICIO 24 H.
REPARACIONES**

...
 ALBAÑILERIA
 FONTANERIA
 ELECTRICIDAD
 MAQUINARIA INDUSTRIAL
 TELEVISION - VIDEO

24 hores al seu servei
REPARACIONES
 Obres - Llaunes - Electricitat - Maquinària
 industrial - Televisió - Video

TEL. 75 30 90

Maria Antònia Munar, consellera de Cultura

Maria-Antònia Munar i Riutort és la consellera de Cultura, Educació i Esports del Govern Balear, i la principal artífex de l'elaboració del nou model educatiu de les illes Balears, que respon a la realitat cultural i econòmica de la nostra Comunitat.

El nou projecte impulsat per la consellera Munar pretén "definir i orientar les línies de política educativa general, basada en una reflexió del nostre passat i present, amb un plantejament obert a la futura societat del segle XXI".

Paral·lelament a aquest projecte, que començarà a aplicar-se de forma experimental durant el curs 91-92 en algunes escoles de les illes, Maria-Antònia Munar ha iniciat un pla d'infraestructura per dotar tots els centres de la nostra comunitat d'equipaments esportius que puguin ser utilitzats pels habitants de cada municipi després de l'horari lectiu.

La consellera parla dels seus projectes amb gran entusiasme, té fama de molt treballadora, fins i tot entre els membres de l'oposició.

- Un polític ha de ser pràctic i realista, ha de plantejar la seva actuació en funció de la demanda social i en la línia dels seus ideals. Per a tots els ciutadans de les illes Balears crec que és important que la conselleria hagi emprès un pla d'infraestructura esportiva per dotar de nous equipaments les escoles, i que fora de les hores escolars aquests puguin ser utilitzats pels ciutadans de cada municipi.

- Consellera, què significa per als habitants de la nostra comunitat l'elaboració d'un nou model educatiu propi de les illes Balears?

- Significa l'aplicació d'un sistema educatiu d'acord amb les expectatives socials, econòmiques i laborals de la nostra comunitat. Això implica una alta rendibilitat de recursos i un plantejament clar dels objectius de la docència. Formar els joves en funció de la demanda laboral i, naturalment, de les seves aspiracions i qualitats personals. En aquest nou projecte la conselleria ha prioritzat un sistema d'ensenyament trilingüe, durant les etapes de preescolar i EGB, en català, castellà i anglès, d'acord amb les expectatives laborals d'una societat eminentment turística, i un sistema personalitzat per a cadascun dels alumnes.

- Qui finançarà l'aplicació del nou projecte?

- En principi, la conselleria de Cultura, Educació i

Esports finançarà aquelles escoles que vulguin aplicar el nou model educatiu de forma experimental durant el pròxim curs, però també seria desitjable que el ministeri fes una forta inversió no sols en infraestructura sinó també en serveis.

- El nou sistema contempla un programa de reciclatge del professorat per adequar-se a les exigències docents del projecte?

- El reciclatge del professorat és imprescindible per assegurar que aquest nou model educatiu s'apliqui segons les línies definides per la Conselleria.

- Quines són les característiques principals del nou model?

- L'objectiu principal és elaborar un currículum diferenciador de la personalitat lingüística, física i econòmica de les Illes. El nou model educatiu vol donar resposta a una societat amb una llengua i cultura pròpies, i una economia específica eminentment turística. Una de les peculiaritats del nou model, com ja he dit, és la utilització i l'aprenentatge obligatori de tres llengües: català, castellà i anglès, a partir dels sis anys, i una segona llengua estrangera, preferentment l'alemany, a partir dels dotze anys. Respecte a l'educació infantil, planteja l'escolarització total i obligatòria a partir dels quatre i cinc anys, ja que és en aquestes edats quan els nins adquireixen els principals hàbits de coordinació, autonomia i socialització. Quant a l'educació secundària, el nou model contempla una reducció dels mòduls perquè l'oferta s'ajusti a les necessitats del mercat laboral de les illes. A més, la conselleria proposa una nova àrea lingüístico-turística que subratllarà especialment l'ensenyament de llengües estrangeres i el turisme.

- Quins són els objectius del nou model?

- Principalment la millora real del nostre sistema educatiu amb el conseqüent increment de la qualitat de l'ensenyament a tots els nivells, la supressió del fracàs escolar i la consolidació d'una cultura educativa fortament arrelada a la nostra singularitat territorial, lingüística, històrica i econòmica.

- Una vegada aprovat el nou model educatiu, quin procés es durà a terme per a la seva aplicació?

- La conselleria té previst crear un conjunt de serveis en els diferents districtes escolars, com un servei d'orientació escolar comarcal, un d'assessorament permanent d'assistència als col·legis, un àmbit de formació de professions en serveis, una àrea de salut escolar i una d'informació familiar per poder fer efectiva l'aplicació del nou model educatiu. Aquesta reorganització dels serveis escolars, orientada a la consecució dels objectius educatius pel nou model educatiu, permetrà aplicar el projecte d'acord amb uns principis d'economia lògica.

- El nou model educatiu contempla l'aplicació d'un pla de dotació escolar, en què consisteix?

- El pla de dotació contempla la funcionalitat del complex escolar i consisteix en una dotació bàsica i mínima per a tots els centres escolars, d'acord amb el nivell corresponent i un programa d'adaptacions complementàries i específiques segons les característiques de cada centre i el tipus d'activitat que s'ha desenvolupat. El Pla s'aplicarà d'acord amb un diagnòstic previ de necessitats derivades de la reforma educativa i la implantació dels nous nivells educatius, i les característiques singulars de cada zona.

Quan arriba aquest temps, i especialment la festivitat de les Verges, el costum de menjar bunyols es revifa. A la Xocolateria Can Tomeu de la plaça del Cardenal Reig de Palma, més coneguda com la plaça del supositori o de l'obelisc, poden dir-vos que els fan boníssims. La gent ha de fer cua per poder comprar-ne i assaborir-los per les Verges i per Tots Sants.

Festivitat de Les Verges

La llegenda del martiri de les verges cristianes es fonamenta en el fet històric de la seva mort, a Colònia, en temps de la persecució de l'emperador romà Diocleciana. Les dades referents al seu nom i nombre (prop de 11.000) i altres circumstàncies particulars, són fruit de la llegenda, inspirada en una tradició bretona segons la que 11.000 donzelles nobles, amb un important acompanyament, abandonaren Gran Bretanya, però a causa del mal temps es

varen enfonsar les naus, i moltes de les verges varen morir mentre que la resta foren assassinades pels huns.

Actualment, per Santa Ursula i les seves companyes, es venera a aquelles donzelles que pel seu amor a Crist renunciaren al matrimoni i als plaers del món. Elles prediquen silenciosament la puresa i els bons costums, sense les quals cap poble no podrà ser ni gran ni sa. ("Any Litúrgic" de Pins Parsch).

Quatre-centes persones constitueixen l'Associació d'Amics de Croàcia

El passat 8 d'octubre es va constituir l'Associació d'Amics de Croàcia, en la qual ja hi ha apuntades més de quatre-centes persones. El president n'és Sebastià Taberner, provincial franciscà. L'acte es féu coincidir amb el dia que estava prevista la declaració d'independència de Croàcia.

La guerra que sofreix aquest país va fer que se fes una petició d'ajuda i de solidaritat amb els qui sofreixen les conseqüències del conflicte. Ivanka Brebic explicà els motius

de la convocatòria i seguidament donà pas a les intervencions del matrimoni Marijan-Dubranka, al sacerdot Jaume Santandreu i al provincial franciscà Sebastià Taberner.

Una de les primeres coses que farà l'associació "Amics de Croàcia" serà un funeral per a tots els morts en aquesta guerra. D'igual manera es farà una col·lecta i una recollida de medicines i de material quirúrgic per als hospitals croats on ja han començat a faltar.

GUILLEM SERRA ANTICH

Restaurador de mobles antics
i de rellotges mallorquins

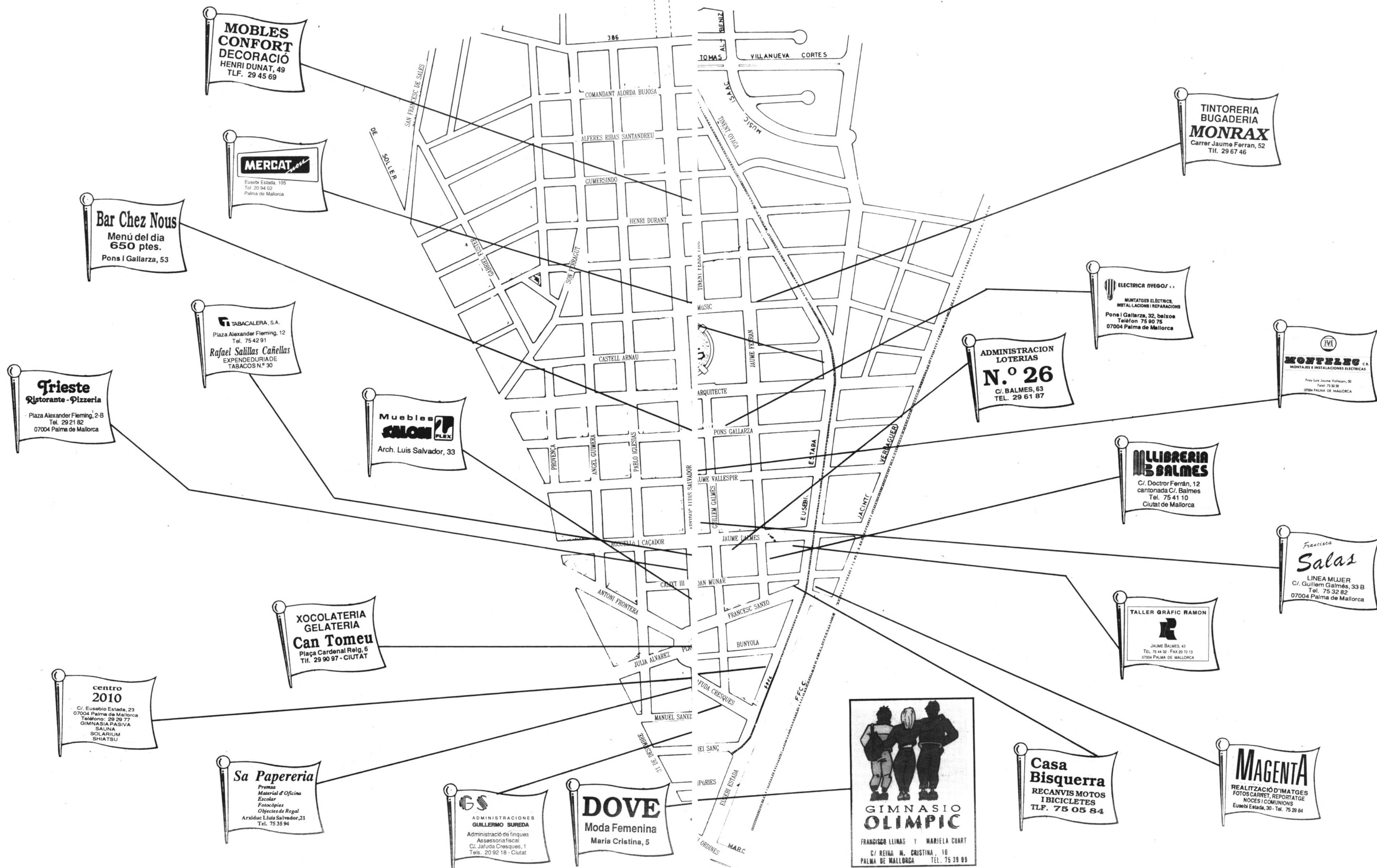
fabricant d'arquets amb marqueteria

Carrer de les Eres, 50 - Tlf.: 58 29 32 - FELANITX

Toldos

Carrer de Manacor, 121 C.
Tel.: 27 85 18.
07007 Palma de Mallorca

Josep Carles Tous, regidor de Cultura

La normalització lingüística és un repte per a mi

Josep Carles Tous és des de fa uns mesos el flamant regidor de Cultura de l'Ajuntament de Palma; ell fa molts d'anys, des del seu naixement com sol dir, que està ficat en el món cultural de la nostra illa. Aquesta preocupació per tota la cosa cultural li ve de la seva nissaga familiar, membres de la qual entre moltes altres coses foren els fundadors, ara fa moltes dècades, de l'Última Hora.

Avui ha de compaginar la seva carrera política i el món cultural; ha de compartir el seu temps entre l'ajuntament i la seva afició pels llibres, però confessa que sempre que té una estona continua qualcuna de les lectures que ha començat.

—Sou una persona il·lustrada, amb una gran tradició familiar: Llibreria Tous, fundadors de l'Última Hora, etc. Estau molt marcat per aquests fets?

—Si us referiu a estar marcat per haver viscut sempre dins el món de la cultura, llavors dic que sí.

—Actualment, quan anau a dormir, què llegiu: una novel·la o un informe municipal?

—Bé, és vera, i se sap que m'agrada molt llegir al llit, però tot d'una que puc agafar una biografia i la llegesc.

—La vostra política cultural serà continuista, o teniu pensades moltes innovacions?

—Jo no parlaria de ser continuista o no, el que vull fer és que si l'ajuntament feia unes activitats que tenien acceptació popular, llavors l'ajuntament continuaria fent-les, tampoc això no significa que no hi hagi canvis. Jo no he vingut a fer revengisme polític dins l'aspecte cultural, sinó a gestionar la política cultural de l'ajuntament, fent allò que més agrada al ciutadà.

—Sou també responsable de la normalització lingüística a Palma; a grans trets, com pensau actuar en aquest camp?

—Aquest tema és un repte per a mi, crec que és una obligació defensar la nostra llengua i la nostra cultura. És una de les coses que més ganes tenc de posar-m'hi a fer feina.

—A Ciutat, la situació del català és crítica, creis que són necessàries mesures radicals per canviar la situació?

—A mi la paraula radical no m'agrada gaire, hem d'intentar a poc a poc i amb delicadesa aconseguir que tots nosaltres estimem la llengua, i a vegades és per falta d'informació que no s'estimen les nostres coses; el que farem és donar aquesta informació.

—Què pensau del fet que les declaracions públiques

als mitjans de comunicació (sobretot ràdio) dels membres del consistori sempre són en espanyol?

—Crec que hi ha castellanoparlants a tots els grups polítics; jo molts de cops don la culpa als mallorquins, perquè no hi ha més gent que parli en català ja que sovint, quan ho fan, se'n riuen d'ells i llavors ja no ho intenten més.

—Tots els grans mitjans de comunicació, diaris, tv, ràdios, són quasi totes exclusivament en castellà, què pensau d'aquesta colonització cultural?

—Referent a aquest tema em remet al que he dit anteriorment, que és una cosa que ha de canviar a poc a poc, però és més fòrtut perquè depèn de l'empresa privada, i l'únic que hi podem fer és suggerir-los que ho facin en català.

La a-normalització lingüística

L'òliba del Convent i Sant Pere de l'Església parlaven. Era ben passada mitja nit però encara que semblés una hora intempestiva, era la millor, per no dir l'única que tenien ells dos per debanar llarg i sense presses:

—I ho dius de debò que a n'això de sa llengua i del nostre futur com a poble ho veus tan negre?

—I tant, Sant Pare! —respongué l'ocell—. Vegeu sinó la feta ocorreguda no fa molt, al començament de curs, a l'Institut de BUP de la Vila: Els pares dels alumnes de primer havien estat convocats a una reunió per assabentar-los del funcionament del centre. El Sr. Director es dirigí a l'auditori en català i, encara no havia pronunciat una dotzena de mots, fou interromput (com sol passar sempre) per uns quants dels assistents que confessaven no entendre'l. El Director, molt educat, canvià d'immediat de cantet i seguí la disertació en la «llengua del Imperio», fins que concluí. Llavors li tocà el torn al Secretari, el qual, seguint l'exemple del seu superior, començà i acabà en la llengua de Cervantes. Encara estava prevista una tercera intervenció; la del cap d'estudis, però vet aquí que, quasi no tingué temps d'obrir boca, perquè, confessar que els parlaria en català i armar-se un rebombori de mil dimonis fou tot u. Novament hagué de prendre-hi part el Director, el qual, molt di-

plomàticament i oportuna aprofità l'ocasió per tancar la boca al seu subordinat i reconduí el tren a la via expressant-se novament en castellà.

Com podeu suposar el cap d'estudis tocà el dos tot seguit perquè, endemés de fer-lo no rés davant la gent, per ell era més clar que s'aiguava que, tal com s'havien posat les coses, allà no hi tenia res a fer (a dir, ja es va veure de tot d'una).

—I que no hi havia cap felanitxer? —preguntà mig astorat Sant Pere.

—Si va a dir ver no ho sé. I endemés jo no hi era. Però, si de cas n'hi havia qualcun, s'hi devia sentir ben poc quan davant uns fets com aquells varen romandre boca closa i ni un va saber obrir amb la suficient coherència com per abandonar la reunió. Fou així com tot prosseguí fins al final com si res hagués estat.

—I ara que me dius? —s'exclamà el porter del Cel—. Aquesta si que m'és bona!

—Idò no vos penseu que per defora la situació sigui millor. És ben hora que gaitau al carrer qualque dia —digué l'òliba— fa massa temps que romaneu assegut a n'aquest sitial. Si no heu tret rovell ja és perquè...

—Olibeta —recriminà Pere— trob que per esser només animal de nit tens sa llengua ben esmolada.

—Tal volta sí. Però, tornant a lo nostre: que m'en diríeu dels extrems?

—Oh! —sí. Feren una festa molt hermosa s'altra dia. Fins i tot hi havia el Sr. Bisbe de Plasència i...

—Sí —interrompé l'òliba—. Però creis oportú que en aquell moment,

tot un Rector demanàs perdó públicament als immigrants, en nom de tots els felanitxers, per si de cas els havien ofès?

—Diré el que sent —va parlar el Pescador—: no veig clar això de manifestar tal cosa. Pens que no fou oportuna ni l'ocasió ni el lloc. Més aviat vaig trobar arriscat (per no dir imprudent) el fet d'apropiar-se la representativitat de tot un col·lectiu (els felanitxers) que, de fet no li havien donada.

—Encara vos ne diré una altra: he sabut que, s'altra dia de pagès un senyor felanitxer comentava que si li hagués de sortir rendible l'ús del català ho faria, però si no...

—És ben llastimós que tot s'hagi de concretar en termes econòmics i d'eficàcia!

—Doncs ho sent molt, però he de dir-vos que avui per avui és així i només així com ho entenen el noranta per cent dels habitants d'aquestes terres.

—Si que em sap greu! I l'Església com s'ho fa? —preguntà el primer papa.

—Jo vos diré: la parròquia de Fe-

(Del setmanari Felanitx)

lanitx s'ha adherit a la Campanya de Normalització Lingüística, però així i tot encara suren aquí i allà residuus de temps enrera; assusuaixí és un programa fet per commemorar el centenari de determinades religioses nascudes a la Vila i que, incomprensiblement se'ns ofereix en castellà (fins i tot el pregó d'aquest esdevenimentel patírem quasi tot en castellà), o certes misses en determinats temples de la població que, me voleu dir quin sentit tenen dites encara en castellà, per un auditori majoritàriament (per no dir únicament) de parla mallorquina?

Això per no parlar de les escoles on, adesiara rebem alumnes nascuts aquí que, quan s'incorporen al 6 anys a l'EGB encara sembla que no han sentit mai un sol mot en català, com si s'haguessin criat en un altre món.

On han viscut aquests infants durant cinc anys? Amb qui s'han relacionat?

—Vertaderament hi ha coses que no s'acaben d'entendre massa —va dir Sant Pere.

La conversa prosseguí. Aquells dos xerraires impenitents, quan s'hi posaven no se planyien gaire si va dir ver i sempre feien llarg. Per això quan tocaren les tres del matí al rellotge de la Sala, ells encara eren a sa parada de ses cebes.

G.B.

El Molinar

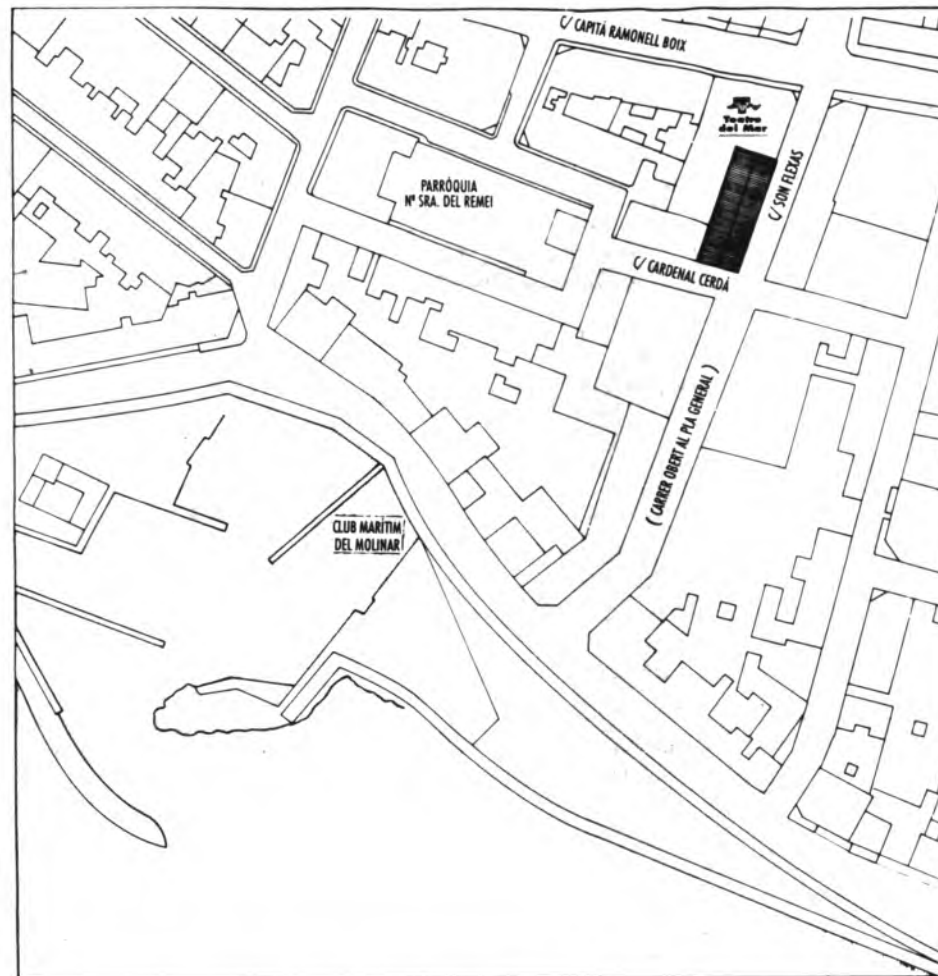
Es construirà un gran teatre públic

En un futur no molt llunyà es construirà un gran teatre públic, on tindrà cabuda el primer gran teatre estable i privat que hi haurà a Mallorca. El Teatre de la Mar és la iniciativa del grup de teatre la Iguana i d'un nombrós col·lectiu de persones aficionades a aquest art.

La fórmula triada per aquest projecte serà el d'una Fundació, que són entitats privades però d'interès públic; d'aquesta manera els promotors del Teatre de la Mar volen convidar a formar-ne part el Govern Balear, Consell Insular, Ajuntament de Palma i la Universitat de les Illes Balears, i també totes aquelles altres institucions que ho desitgin.

La iniciativa d'Iguana Teatre és que a la sala s'hi puguin interpretar, a més de les seves obres, tots els muntatges de grups teatrals mallorquins i de fora de Mallorca.

L'espai triat per a la construcció d'aquest nou teatre és la Sala Rex, l'antic cinema del Molinar, i el projecte contempla una cabuda per a unes 250 persones una vegada remodelat l'antic cinema.

Vora aquesta sala està prevista la creació d'un espai a l'aire lliure, on també es puguin fer interpretacions teatrals.

Aquesta experiència serà molt profitosa per a totes les companyies i grups de teatre de la nostra illa,

i que fins ara havien de sobreviure així com podien.

Iniciatives com aquesta ja estan funcionant a altres ciutats i els resultats

que donen són molt positius per a tots els amants del teatre, basta recordar la Sala Olympia de Madrid i el Teatre Lliure de Barcelona.

El Govern Balear vol les competències d'Educació en tres anys

La nostra comunitat és l'única de l'estat que té llengua pròpia i que encara no ha rebut les transferències d'Educació, davant això la consellera Maria Antònia Munar manifestà que la conselleria de Cultura, Educació i Esports ha fet uns estudis que posen de manifest que estan en disposició de rebre aquestes competències, i que un cop completades suposarien un pressupost de 40 mil milions. Afegí que s'està d'acord a rebre-les sempre i quan hi hagi un suport financer. Abans de transferir-les és necessària una inversió de 25.000 milions per part del ministeri d'Educació per tal de poder rebre-les de

manera digna.

La consellera manifestà que, més que rebre les competències de forma precipitada, el que es vol és establir un calendari i un procés de negociacions gradual amb un temps màxim de tres anys. Aquests pla trianual contempla tres fases, la primera suposa la transferència de l'ensenyament no reglat, en concret l'Escola d'Idiomes; després, la transferència de la Formació Professional; i en darrer terme l'ensenyament mitjà. El que sí serà sol·licitat d'immediat serà la transferència de l'Escola d'Idiomes i de la Inspecció Educativa.

Josep M. Llompart

PAÏSOS CATALANS? i altres reflexions

Països Catalans? i altres reflexions, de Josep Maria Llompart

Aquest prolífic autor mallorquí acaba d'obsequiar-nos amb una nova obra, aquest cop es tracta d'unes reflexions entorn de problemes que assetgen la nostra cultura nacional.

Llompart, en aquest sentit, no enceta cap nova trajectòria sinó que confirma, perquè la situació històrica és la que tots

sabem i no una altra, una noble tradició que vetlla per la normalització cultural del nostre poble i per la seua perdurabilitat en la història futura. Països Catalans? i altres reflexions és el títol que recull, una vegada més, part d'una tasca urgent i difícil que Llompart, fonamentalment poeta, realitza des de fa manta d'anys, tants com en fa que escriu poesia, la de reflexionar sobre les senyes d'identitat cultural comunes a tots els Països Catalans.

Països Catalans? i altres reflexions. Josep Maria Llompart. Editorial Moll. Palma, 1991. 134 pàg.

Comunicat dels joves d'ERC

El passat 12 d'octubre fou festa obligada a tots els països de l'estat espanyol. Aquesta diada amb la seva curta existència s'ha anomenada Dia de la Raza, llavors dia de la Hispanidad i actualment Dia Nacional de España. Són coneguts els contrasentits d'aquesta celebració i els arguments amb què són denunciats. Es pretenia mitificar un concepte caduc i d'una Espanya gloriosa o bé una suposada germanor dels pobles ultramarins amb el de la Madre Patria. Tots dos aspectes són desmentits, tant per la història passada com, actualment, per la realitat viva.

L'impacte de la colonització va fer estralls entre la població aborigen, que veié degradada la seva cultura, destruïts els idols, espoliats els fruits de la terra i, amb un poc més, l'extermini de tota la raça. Que se'n faci d'això motiu de festa no treu cap a portal ni és entenedor. Si, endemés, la diada s'imposa als països que, al seu dia, foren expressament exclosos del comerç amb les Índies, per culpa del monopoli de Castella, resulta una befa legal de dimensions indefinibles.

Per tot això els Joves d'Esquerra Republicana de Catalunya a Mallorca ens feim solidaris de totes les veus que, arreu del món, denuncien els fets expressament i ens declaram en contra de la festa que els significa, una festivitat que, per la convivència col·lectiva, ha de passar definitivament a la història.

La Fundació Cultural Prefama amb la nostra cultura

La Fundació Cultural PREFAMA, continua amb les seves activitats de promoció educativa i de protecció de la nostra cultura. Iniciatives privades com aquesta són lloables, ja que a més de ser escasses, encara menys n'hi ha entorn del món cultural i educatiu.

Aquesta fundació beca estudiants universitaris de llucmajor, Porreres, Andratx i Santanyí. Enguany, pel curs acadèmic 91/92 ha becat dotze estudiants per a la Universitat Balear o altres universitats.

Així mateix ha guardonat Antoni Vidal Nicolau amb el premi Galdent de la convocatòria de 1991.

Amb motiu del 75è ani-

versari del nomenament de Llucmajor com a ciutat ha realitzat un concurs de redacció per als escolars llucmajorers, així com ha organitzat una visita gratuïta per a tothom al Poblat Talaiòtic de Capocorb Vell.

D'igual manera ens ha arribat la convocatòria del premi Galdent per a 1992, dotat amb 200.000 ptes i que haurà de tractar del tema "Llucmajor i Amèrica". Els interessats informau-vos al tel. 66 01 54.

Desconeguts imprescindibles

Avui: Joan Batle i Vidal, una màquina perfecta d'organització

Durant el passat pont de la Mare de Déu del Pilar ha tengut lloc als pobles de Mallorca la XI Challenger Internacional de Ciclisme, per a veterans A, B i C, majors de 60 anys i AE, amb llicència balear. Un total de 150 ciclistes venguts molts de l'estranger i la península, que doblaven en nombre la participació en anteriors edicions i que, a pler de tothom, han serpentejat, aixecant els aplaudiments de l'afició, per les nostres carreteres assolellades d'una tardor generosa.

De tot això, se n'ha fet ressò àmpliament la premsa especialitzada de la nostra ciutat, fins i tot els telenotícies locals li han dedicat un espai generós a aquest esdeveniment. Així havia de ser, amb un "turisme qualificat" que ens honora amb la seva presència i que, any rera any, ens aporta, entre altres coses, colorit i il·lusió per les nostres carreteres: anglesos, alemanys, holandesos, francesos, italians... I per a l'any que ve l'organització ha promès comptar amb la participació russa! Quasi res! El nostre turisme del futur, els russos!

I parlant de l'organització, ¿que hi té a veure amb tot això el nostre personatge d'avui, Joan Batle i Vidal, el de l'adrogueria? Per a qui no el coneixia, com a cap visible i sempre cara alta a l'hora de dur de la mà aquesta Challenger Internacional de Ciclisme, el nostre amic Joan ha acabat consagrant-se com una màquina perfecta d'organitzar esdeveniments. Cap falla grossa ha entorbidat aquestes tres dies de ciclisme pels pobles de l'interior: Sant Llorenç, Son Carrió, s'Illot, sa Coma, Cala Millor, Son Servera, Torrenova; Campos, Felanitx, Porreres, Llucmajor, Colònia de Sant Jordi, cruïlla de ses Salines; Lloret, Pina, carretera de Manacor, Montuiri, Sant Joan, Petra, cruïlla de Sineu, Maria, carretera Muro-Llubi, Sineu, Ruberts...

- No només hi ha tot el que precedeix la volta, des d'aconseguir patrocinadors i col·laboracions especials -- en aquest cas amb un total de trenta firmes, entre ajuntaments, conselleries i altres cases particulars -- fins a la selecció i prioritats d'objectius; hi ha tots els tràmits oficials i d'organització, vigilància, manteniment, control, policia urbana i de trànsit, àrbitres i jutges, ambulàncies i serveis especials... Hi ha tot el relacionat amb trofeus, medalles i obsequis per als participants i guanyadors; el menjar de gala i companyonia del darrer dia... volíem que tot participant se'n dugués una copa de record, imagina't!, uns dies abans constatarem que passava de cinquanta els que esperàvem que vendrien. Cinquanta trofeus més que haguérem d'aconseguir i pagar! En fi...

Que la Challenger Internacional de Ciclisme ha anat del gust de tothom és un fet inqüestionable. Tant que per a pròxims anys ja s'estan barallant projectes més ambiciosos, com una etapa contra-rellotge per Ciutat, per exemple. Per tot això ens hem volgut acostar al Club Ciclista Ciutat, organitzador de l'esdeveniment, i presentar a tots els lectors aquesta "màquina organitzadora"

que respon al nom de Joan Batle i Vidal, el de l'adrogueria.

- Res surt de res. I la improvisació, si no té el suport d'unes bases fermes de qualitat demostrada, no passa de ser res més que simples focs d'artifici. Joan, ¿què hi ha darrera aquest somriure de bon al·lot i la teva simpatia contagiosa?

- Record que Sebastià Arrom Coll, el gran artífex de Sant Josep Obrer, deia aquesta frase: "Joan, primer s'ha de fer un esportista, un atleta. L'especialització ja vendrà més tard sobre un fons físic superior als altres." Al llarg de tota la meua vida m'he especialitzat a guanyar títols, dins del petit món del bàsquet, sobretot; però també de l'handbol i l'atletisme. He estat pioner dins Mallorca, juntament amb el "prestigiats després de mort", el meu amic Rafel Coll, per a tota aquesta joventut que ara compta amb tantes facilitats per a la pràctica esportiva.

- Concreta.

- Cinc vegades he guanyat el Crítèrium d'Asos, que es feia anualment per trobar el jugador més complet de tots en bàsquet. Eren temps heroics en què jugàvem encara amb pilota de cuir, que cordàvem. Durant quaranta-dos anys he tengut fitxa de jugador de bàsquet. Del pare Ventura, el gran cor del Patronat Obrer, vaig aprendre estil d'organització, quan per devers els anys 50 feiem el primer campionat de les Balears infantil, i després el juvenil... Jo tenia uns 14 anys.

- Seguim amb els títols.

- Onze pics màxim goleador de la màxima categoria de les Balears, això ja en handbol i a les files del R.C. Esportiu Mallorca, on vaig jugar des dels 20 als 38 anys. El 1971 vàrem ser subcampions de l'estat, i ens enfrontàrem amb el Còrdova en aquesta ciutat andalusa, i jo vaig ser el màxim goleador en aquestes finals, amb trenta-vuit gols en quatre partits. A totes les seleccions de Mallorca, jo hi anava com a titular indiscutible, davant el València, el Barcelona... que recordi.

- Més títols.

- Ja en el camp de l'atletisme he aconseguit set títols de campió: en 100 metres (dos pics), en 200 m (dos pics, altra vegada) i en 400, 4 x 400 i en 1.500. De tot això ja en fa trenta-cinc, d'anys, quan entrenar-se per camins i carreteres era sinònim, per a qui ens veia, de fugir de la policia. Jo m'entrenava a l'actual autopista que va de Son Gotleu a Can Blau. L'actual cronista d'El Dia 16 de temes d'atletisme, Ponç Bover, va ser el primer mallorquí que va tirar endavant per dur una tècnica depurada per la pràctica atlètica. Ell, corrent al capdavant, em desplaçà dels primers llocs.

- Parla'm de Rafael Coll, immortalitzat entre nosaltres amb el "meeting" anual que organitza en memòria seva la conselleria d'Esports.

- En aquest sentit, ha tengut la sort de morir. Però s'ha de reconèixer que va ser un pioner en la pràctica atlètica a Mallorca. Que jo recordi, va ser delegat d'Atletisme i Handbol al R. C. Esportiu Mallorca i, a pesar de les seves poques condicions físiques, destacà com un bon corredor dels 1.500 metres. Però s'ha de tenir en

compte que qualche any ni tan sols es corrien els campionats provincials; però ell sempre va estar vinculat a l'esport, amb les seves banderetes, els seus cronòmetres... Com a pioner vivia de l'esport. Sempre anàvem plegats, ell com a delegat d'Handbol i jo com a seleccionat... Una bona persona i un gran esportista!

Joan Batle i Vidal, nascut al Pont d'Inca el 31 de gener de 1937, amb títol de preparador d'atletisme, parla cinc llengües --a més del català--, i s'ha "especialitzat" al llarg de la seva vida en això de guanyar als altres. Un superdotat, idò, a l'hora d'estrenar l'accelerador personal; però amb uns reflexos impressionants quan s'havia de desfer del contrari, regatejar-lo, "humiliar-lo" esportivament... Acostumat al llarg de la seva vida a pujar als podiums, ara pareix que ha transmutat la seva natura: es dedica a fer que pugin els altres.

- No ho creguis del tot, als 38 anys vaig entrar en el petit món de la bicicleta; però tenc l'espina de no haver aconseguit guanyar encara cap carrera absoluta. No he arribat mai el primer, en tot, a la meta. No és el meu costum, però...

- I haver estat com el centre de decisions i cap d'organització d'aquesta Challenge Internacional de Ciclisme, sempre amb un micròfon a la mà, tots, al cap i a la fi, pendents de la teua darrera decisió i paraula, ¿això, no et compensa?

- Posa que, a més del consell i l'orientació tècnica en tot que m'ha donat Antoni Vatlloir, president de la Federació de Ciclisme, a més de l'ajuda i col·laboració del C. C. Ciutat, al llarg de la meua vida he comptat amb la sort de la meua dona i senyora, Joana Medina, la qual, a més de donar-me tres fills, sempre m'ha comprès i s'ha fiat de mi. Pel que fa a la resta, cada arbre dona el fruit per al qual ha estat preparat.

Queda escrit: un altre "imprescindible", desconegut del gran públic d'avui, perquè la vida segueixi funcionant a pler de tothom.

Adolfo de Villarroja

PETITS ANUNCIS

Aquests anuncis poden ser remesos a la nostra redacció, Camí Pedreres 132. Tel. 265005 i a totes les agències de Publicitat.
Cada paraula, 20 pessetes.

**BORSA
INMOBILIÀRIA**

PISOS I XALETs
per llogar a la comarca
de s'Arenal
FINQUES SASTRE
BARCELO
Carrer Milà, 15.
Tel.: 260649.
S'Arenal de Mallorca

Es traspasa peixateria totalment equipada. Can Pastilla, zona plaça de l'església. Finques Palma 26 01 38 / 26 14 47.

SA TORRE. Venc un solar que fa cantonada, vistes a la mar. Preu interessant. Tel 41 21 98.

ES MOLINAR, 3 dormitoris, cuina, bany, 6.300.000. Tel 45 85 11.

CAN PASTILLA, planta baixa, cantonada, 280 m, 5 anys d'antiguitat. Bona construcció, 3 dormitoris, bany, traster, jardí. Im-mob. Pascual. Tel. 72 62 04.

LA GRUTA, àtic, 3 dormitoris, bany, vista panoràmica. Tel. 45 85 11.

VENC pis amb mobles, davant balneari 8 de s'Arenal. Tel. 27 91 70.

VENC pis 2 dormitoris, devora el club nàutic de s'Arenal, lluminós, en perfecte estat, particular. 6.500.000 ptes. negociables. Telefonau de 17 a 20 hores al 77 15 16. Demanau per na Francisca.

IMMOBILIÀRIA
MIR-AMENGUAL
COMPRA-VENDA
LLOGUER DE TOTA
CLASSE DE BÉNS
IMMOBILIÀRIS

Carrer de Sant
Cristòfol, 16
Tel: 26 92 50
S'ARENAL

S'ARENAL, estudi moblat a punt d'habitar, vista a la mar. Preu 3.200.000. Entrada 500.000. Resta mensualitats de 33.200. Tel 71 01 37.

CONTESTADORS AUTOMÀTICS, telèfons sense mans, telèfons sense fils. **ELECTRONICA EL GAUCHO**. Carrer Mallorca, 2. Tel. 263423.

LI VENEM un solar i li gestionam permisos, plànols, mà d'obra... per al seu xalet, segons el seu gust i la seva butxaca. Informi's: Mir-Amengual 16 92 50.

S'ARENAL, apartament 2 dormitoris, poca comunicat, reformat, amb mobles, rentadora, etc. 4.750.000. Referència 2805. Mir-Amengual 26 92 50.

LES PALMERES, solar molt ben situat, semi-tancat, 1.050 m2. Preu d'ocasió: 7.500.000 ptes. Referència 2882. Mir-Amengual 26 92 50.

S'ARENAL, pis 100 m2, moblat, sala amb xemeneia, reformat, a 75 m de la platja. 8.500.000. Referència 1191. Mir-Amengual 26 92 50.

SON VERI, solar 750 m2, tots els serveis. Referència 2824-b. Mir-Amengual 26 92 50.

LLOGUER a s'Arenal, apartament primera línia, 2 dormitoris dobles, moblat, vistes panoràmiques a la mar, bany, cuina amb electrodomèstics, terrassa 20 m2. 40.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

SON FERRIOL. Es traspasa local comercial a l'avinguda del Cid, 10. Local en condicions per instal·lació immediata. Tel. 42 81 77.

S'ARENAL, planta baixa, sòtil lliure, construïts 105 m, 3 dormitoris, bany, cuina, soterranis, pati. 15.000.000 ptes. Referència 2877-b. Mir-Amengual 26 92 50.

SA TORRE, pis, 2 dormitoris, bany, sala-menjador, cuina, jardí, piscina comunitària, moblat. Referència 2819-b. Mir-Amengual 26 92 50.

BELLAVISTA, solar 500 m2, entre s'Arenal i ses Cadenes. 4.200.000 ptes. Referència 2403-b. Mir-Amengual 26 92 50.

S'ARENAL, àtic 4t pis, 2a línia, 2 dormitoris, bany, sala-menjador amb terrassa, cuina moblada. 5.800.000. Tel. 20 00 07.

S'ARENAL, apartament nou, 1 o 2 habitacions, bona orientació. Preu 4.450.000. Tel. 75 40 32.

S'ARENAL, apartaments de 60 m, cuina, bany, saló, 1 dormitori, terrassa. 3.500.000. Tel. 72 56 00.

BADIA GRAN 1a línia, vistes panoràmiques, 4 dormitoris, sala-menjador, sala d'estar, 2 xemeneies, cuina, 2 banys, jardí, parking. 26.000.000. Facilitats. Tel 72 56 27.

LES MERAVELLES, xalet luxe, 1000 m de solar, 4 dormitoris, bones vistes, zona tranquil·la. Preu interessant. Tel. 29 23 19.

SON FERRIOL NOU, solar 225 m, façana de 10 m, s'hi pot construir 2 plantes de 240 m, jardí. 6.900.000. Tel. 46 15 30.

LLOGUER a s'Arenal, 4 dormitoris dobles, 2 banys, vistes a la platja, cuina amb electrodomèstics, terrassa 20 m2. 50.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

PEIXATERIA. Es traspasa peixateria totalment equipada, a Can Pastilla. Zona plaça de l'església. Finques Palma. Tel. 26 01 38-26 14 47.

ES TRASPASA local comercial a l'avinguda del Cid, 10 de Son Ferriol. Local en condicions per instal·lar-s'hi. Tel. 42 81 77.

SON VERI, 4 habitacions, 2 banys, cuina equipada, sala d'estar, tel. 76 09 62.

COLL D'EN RABASSA, 3 dormitoris, 2 banys, garatge, ascensor, 110 m. 11.000.000. Tel. 45 85 11.

CALA GAMBA, planta baixa, 3 dormitoris, sala amb xemeneia, 2 banys. 16.800.000. Api Pascual. Tel. 45 85 11.

CAN PASTILLA, Stress, 3 dormitoris, sala d'estar, cuina, terrassa. Entrada 1.400.000. Tel. 76 09 62.

S'ARENAL, tercer pis, 3 dormitoris, armari, menjador, terrassa, cuina moblada, galeria, bany, telèfon, garatge. Preu 9.850.000, entrada 2.000.000. Agència Vela. Tel 72 12 50.

COLL D'EN RABASSA, edifici nova construcció, 4 dormitoris, 2 banys, menjador, traster, aparcament. 14750.000. Facilitats. Tel 46 34 00.

S'ARENAL, balneari 9, sisè pis, vista a la mar, 120 m, 3 dormitoris dobles, bany, cuina moblada, garatge. Només 9.950.000. Tel 72 21 16.

LLOGUER de casa de camp amb 2 dormitoris, 1 bany, llum a 220. Tot l'any: 40.000 ptes; mig any: 45.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA SOLAR a Cala Estància, 1.200 m2, quasi a primera línia. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS, primeríssima línia a Can Pastilla, amoblat, 398 m2, 4 dormitoris dobles, 3 banys, sala menjador, sala d'estar, cuina, terrassa, telèfon, bugaderia, porteria, ascensor, sòls de marbre. Mir-Amengual 26 92 50.

VENDA PIS primera línia a Can Pastilla, 2 dormitoris, preu d'ocasió: 7.250.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC XALET a badia Gran, excel·lent estat, 6 anys, exquisadament decorat, molt lluminós, 4 dormitoris dobles, armari empotrats, 2 banys complets, sala menjador amb xemeneia, cuina equipada, calefacció, parets aïllades, telèfon, garatge, tot en fusta de nord. 23.000.000 ptes, facilitats. Mir-Amengual 26 92 50.

TRASPÀS negoci zona Club Nàutic, cafeteria totalment equipada, 100 m2, extractor de fums, congelador, microones, billar propi, equip de música, tv, llums d'emergència... i casa a la part del darrera. Traspàs contracte indefinit: 9.500.000 ptes. Lloguer: 45.000 ptes. Tots els permisos en regla. Mir-Amengual 26 92 50.

VENC XALET a Badia Blava, pròxima construcció, tipus dúplex i solàrium, 3 dormitoris dobles (2 amb terrassa), 2 banys complets, cuina no equipada, porxo, garatge i jardí. A un preu excepcional: 13.700.000 ptes. Mir-Amengual 26 92 50.

COLL D'EN RABASSA, àtic, 3 dormitoris, xemeneia. 7.000.000. Tel 45 85 11.

ES PORTITXOL, 4 dormitoris, 2 banys, xemeneia, 230 m primera línia. 33.600.000. Tel. 45 85 11.

CALA GAMBA, primer pis, petita terrassa, 3 dormitoris dobles amb armari, gran cuina, bany. 7.500.000. Febrer. Tel. 75 00 95.

ATENCIÓ INVERSIONISTES! Casa mallorquina zona Cales de Mallorca, 100 anys, reformada, 20.000 m2 de terres, piscina, pista de tennis, a 1.500 metres de la platja, possibilitat de comprar terres i negoci. Mir-Amengual 26 92 50.

**ANIMALS DE
COMPANYIA**

Venc cadells de pastor alemany, de 2 mesos. Tel. 24 87 54.

CONSULTORI VETERINARI. Carrer Exèrcit Espanyol, 23 - baixos. Tels: 491736 - De dilluns a divendres, de 17 a 20 hores.

CLINICA VETERINARIA S'ARENAL. Dr. Daniel A. Magrini. Consulta al carrer Joaquim Verdaguer, 17. Dematins de 10 a 13'30. Horabaixes de 16'30 a 20. Tel. Clínica: 490153. Tel. urgències: 207919.

ANUNCIAU-VOS DE FRANC A S'ARENAL DE MALLORCA

Nom:
Cognom:

D.N.I.

TELF:

ATENCIÓ

- Escriviu un sol anunci per cupó.
- Usau lletres majúscules.
- Escriviu dins el recuadre el text.

Ompliu aquest cupó i enviau-lo a:
S'ARENAL DE MALLORCA: Camí de les Pedreres, 132 — 07600 —
SES CADENES DE S'ARENAL

S'Arenal
de Mallorca **265005**

Ajuntament de Palma

BAN

EL BATLE DE PALMA FA SABER:

El tràfic i el consum de drogues ha creat a la nostra societat una espiral de degradació dels usos i els costums, de la pròpia convivència. Marginació, malalties, mort en el pitjor dels casos, són els efectes d'aquesta lacra, que provoca una preocupació creixent en tots els ciutadans de forma molt directa per les conseqüències immediates que tenen el tràfic i el consum de drogues sobre el clima de seguretat ciutadana.

El repte plantejat ha d'involucrar tots els estaments de la societat i les diverses administracions, i les mesures coercitives seran complementades amb una acció social decidida a través del Pla municipal de prevenció i atenció de drogodependències. La legislació vigent (Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases de règim local, al seu article 25.1., lletres a i h), i el Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals (al seu article 41.8) encomana als batles l'exercici de les competències municipals sobre la seguretat a llocs públics i l'ordenació del trànsit de les persones a les vies urbanes, com també la protecció de la salubritat pública.

El consum de drogues, a més dels perniciosos efectes individuals que produeix, quan es du a terme a les vies urbanes o llocs públics atempta, i els posa en perill, tant contra la seguretat com contra la salubritat i el trànsit pacífic de les persones per les vies i els llocs de referència, per la qual cosa és necessari fer ús de les atribucions que la legislació confereix a aquesta Batlia.

Per tant, dispòs que:

- 1.- Se sancionará el consum de drogues, en qualsevol de les seves modalitats i presentacions, a totes les vies i llocs públics del municipi de Palma.
- 2.- Així mateix, se sancionará el fet de tirar o abandonar als llocs públics xeringues o qualsevol objecte o residu utilitzat o utilitzable per al consum d'estupefaents.
- 3.- Les persones responsables d'accions o omissions contràries a aquestes normes seran sancionades amb una multa de fins a 10.000 pts. per cada una de les infraccions de què siguin responsables.
- 4.- Els membres de la Policia Local hauran de denunciar davant aquesta Batlia les persones que considerin responsables d'actes contraris a aquestes disposicions.
- 5.- Aquest Ban entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Palma, 11 d'octubre de 1991
Joan Fageda Aubert
Batle de Palma

BANDO

EL ALCALDE DE PALMA HACE SABER:

El tráfico y consumo de drogas ha creado en nuestra sociedad una espiral de degradación de los usos y costumbres, de la propia convivencia. Marginación, enfermedades, muerte en el peor de los casos, son los efectos de esta lacra, que provoca una preocupación creciente en todos los ciudadanos, de forma muy directa por las consecuencias inmediatas que tienen el tráfico y consumo de drogas sobre el clima de seguridad ciudadana.

El reto planteado debe involucrar a todos los estamentos de la sociedad y las distintas Administraciones, y las medidas coercitivas serán complementadas con una acción social decidida a través del Plan Municipal de Prevención y Atención de Drogodependencias.

La legislación vigente (Ley 7/1985 de 2 de abril, Reguladora de las Bases de Régimen Local, en su art. 25.1, letras a y h), y el Reglamento de Organización, Funcionamiento y Régimen Jurídico de las Entidades Locales (en su art. 41.8) encomienda a los Alcaldes el ejercicio de las competencias municipales sobre la seguridad en lugares públicos y la ordenación del tránsito de las personas en las vías urbanas, así como la protección de la salubridad pública.

El consumo de drogas, además de los perniciosos efectos individuales que produce, cuando se lleva a cabo en las vías urbanas o lugares públicos atenta y pone en peligro tanto la seguridad como la salubridad y el pacífico tránsito de las personas por las vías y lugares de referencia, por lo que es necesario hacer uso de las atribuciones que la legislación confiere a esta Alcaldía.

Por tanto, vengo a disponer:

- 1.- Se sancionará el consumo de drogas, en cualquiera de sus modalidades o presentación, en todas las vías y lugares públicos del municipio de Palma.
- 2.- Asimismo, se sancionará arrojar o abandonar en los lugares de uso público jeringuillas o cualquier objeto o residuo utilizado o utilizable para el consumo de estupefacientes.
- 3.- Las personas responsables de acciones u omisiones contrarias a estas normas serán sancionadas con multa de hasta 10.000 pts. por cada una de las infracciones de las que sean responsables.
- 4.- Los miembros de la Policía Local deberán denunciar ante esta Alcaldía a cuantas personas consideren responsables de actos contrarios a estas disposiciones.
- 5.- Este Bando entrará en vigor al día siguiente de su publicación en el Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Palma, a 11 de octubre de 1991
Joan Fageda Aubert
Alcalde de Palma

PERSONALS

DIVORCIAT, 40 anys, viu a s'Arenal i fa feina a Can Pastilla, té una nina ben garrida, de 13 anys al seu càrrec, cerca dona fins als 40 anys per refer la seva vida. Tlf. 490347 (vespres).

Viudo, 50 anys, sense fills, tenc bar, pisos; vull refer llar amb senyora senzilla i casolana, i a qui agradi la companyia. Apt. 10.093 Palma.

Fadrina, 27 anys, morena, ulls clars, simpàtica i amorosa; relacions formals amb fadri normal, amorós i simpàtic. Apt. 10.064 Palma.

De dona a dona, cerca companyia per una amistat sincera, íntima. Apt. 58 Palma.

Viuda, 59 anys, estic sola, tenc estalvis, pis, som simpàtica i agradable. Vol-dria conèixer un home que em fes feliç per la resta de les nostres vides. Apt. 10.064 Palma.

Enginyer Tècnic, 27 anys, cotxe, alt, m'agrada l'esport sobretot el bàsquet; vull contactar amb senyoreta per sortir i divertir-nos junts. Apt. 10.093 Palma.

PER IL·LUMINAR
LA SEVA LLAR
**ELÈCTRICA
NYEGOS**
Jaume Balmes, 45
Telèfon 29 56 18
07004 Ciutat de Mallorca

Maria, 41 anys, divorciada, amb una filla de 13 anys al meu càrrec; vull conèixer senyor responsable i a qui agradi la vida de casa. Apt. 10.064 Palma.

Fadri, 33 anys, sense problemes, cotxe, pis, morè; vull conèixer al.lota fins a 35 anys, que sigui sincera i sàpiga actuar amb l'altra gent. Escriure a l'apartat de correus 10.064 de Palma.

Dona de casa, 43 anys, neta, responsable, amb estalvis, divorciada, dos fills; vull conèixer home de bona posició social, amb cotxe. Apt. 10.093 Palma.

A TU, DONA, si cerques la teva mitja taronja, informa't gratis, sense compromís. Apt. 1.823 Palma.

Estudiant, 22 anys, català, anglès; cerca feina durant l'estiu. Tel. 72 48 87.

Atenció: Professora d'EGB cerca gent per intercanvi cultural i amistat. Apt. 1.792 Palma.

PROFESSOR, 49 anys, capital elevat, finques, xalet, estalvis importants, vida acomodada; senyoreta intel·ligent, bondadosa, amistat i fins seriosos. 71 00 87.

SENYORA separada, filla de set anys, negoci propi, culta; cerca senyor per relació formal. Tenc 40 anys. Apt. correus 192 Can Pastilla.

Secretària d'administració, 32 anys, rossa, bona presència, fadrina, visc sola, pis propi, cotxe; vull conèixer senyor per formar una llar, bo, amant de la casa. 27 79 90.

MENJARS CASOLANS

SOM ESPECIALISTES
EN XOT I PORCELLA
FEIM PRESSUPOSTS
PER A BATETJOS,
COMUNIONS I BODES
APARCAMENT PROPI
ELS DILLUNS TANCAT
AVINGUDA DE CARLES V
TEL. 66 11 17
LLUCMAJOR

La major part dels nostres teixits, de la nostra sang, del nostre cervell, estan formats per aigua. L'aigua és símbol de vida i, a més, és un bé de cada vegada més escàs.

El 70% del cos humà només és aigua

VIURE MILLOR NO COSTA GAIREBÉ RES

Per això, és necessària l'ajuda de tothom, assumint entre ciutadans i institucions els costs de depuració de les nostres aigües residuals. A l'Institut Balear de Sanejament desenrotllam un intens treball de depuració d'aigües residuals a la major part de municipis de les Balears perquè, en un futur no molt llunyà, tota la gent de la nostra terra tenguí a la seva disposició tots els avantatges de l'aigua depurada, sense contaminants, sense elements infecciosos, perquè tothom sense excepció pugui gaudir d'una vida més saludable, pròspera i agradable.

GOVERN BALEAR

**JUNTA D'AIGÜES
DE BALEARS**

INSTITUT BALEAR
DE SANEJAMENT

PERSONALS

VIUDO, 59 anys, perit mercantil, negocis; només cerc pau i amor amb una dona de bon cor, atenta, és diferent el seu estat civil, fills, o posició social. Tel. 27 79 90.

AL.LOTA 18 anys, simpàtica, auxiliar administrativa, alegre, sincera, jovial; cerc jove sense problemes per sortir, primer amiat, després fines matrimonials si ens agradam. Si em vols conèixer, crida al 27 79 90.

RECEPCIONISTA d'hotel de quatre estrelles, 24 anys, l'68 d'alçada, morena d'ulls clars, simpàtica, alegre i sincera; voldria trobar jove seriós i formal de les meves característiques. Cridau al 72 14 94.

Oculista, 55 anys, viu, sense fills. Som una persona tranquil·la, m'agrada la natura, els animals, etc. Vull conèixer senyora de característiques semblants. Tel. 71 00 87.

GASTRONOMIA

RESTAURANT BADIA. Dies feiners. Menú a 550 ptes. Diumenges i festius a 1.300 ptes. Carrer Almirall Moreno, s/n. Tel. 74 11 91. Badia Gran

RINCON DEL ARRIERO. Pa amb oli, tapes variades, plats combinats. C/ Joé Vargas Ponce, 19. Tel. 26 61 42. Coll d'en Rabassa.

RESTAURANT BADIA. Dies feiners, menú a 550 ptes. Diumenges i festes, menú a 1300 ptes. C/ Almirall Moreno, s/n. Tel. 74 11 91. Badia.

McDONALD'S S'ARENAL. Celebra el teu aniversari amb nosaltres en un ambient familiar. Avinguda nacional, 34 (entre els balnearis 8 i 9). Tel. 491891. Srta. Susana.

RESTAURANT JAMAICA, cuina mallorquina, especialitat en paelles. Carretera Militar, davant l'ambulatori. Tel. 262923. S'Arenal.

RESTAURANT SA BOLLERA. Cuina feta com Deu mana. Si frissau, no vengueu. Carrer Acapulco, 4. Sortida, n. 3 - Les Meravelles. Tel. 265188.

OS CANTEIROS RESTAURANT. A casa galega do Ca'n Pastilla. Comidas e vinhos galegos. Av. Bartomeu Riutort, s/n. Tel. 262674 - Ca'n Pastilla.

HOSTAL MARACAIBO, cuina mallorquina casolana. Devora les Escoles de Ca'n Pastilla. Tel. 263017.

BAR RESTAURANTE ANDREU. Cuina variada i tapes. Sopars deportius i de companyia. Carrer de la Grua, 6 - Ca'n Pastilla.

XINA ORIENTAL. Menjars i begudes xineses. Carrer de Joaquim Verdaguer, 12. Tel. 266721, s'Arenal.

ROULET, bar-restaurant. Menús econòmics i tapes variades. Obert cada dia menys els dijous horabaixa. Carrer Capità Ramonell Boix, 132. Tel. 24 00 26 Es Molinar.

CAFE CA'N REAGAN. Berenars i soparets. Lloc de trobada dels pagesos del Pla de Sant Jordi. Tel. 411266 - Casa Blanca.

SERVEIS PROFESSIONALS

TRANS VINY AGENCIA. Servei diari: Felanitx-Ciutat-Felanitx i Portocolom-Cala Murada-Cas Concos. Tel. 58 04 95.

TINTORERIA CALTOR. Netetja de catifes, mantes, cortines, cobertors i tota classe de peces de vestir. Carrer Torrent, 9 - S'Arenal. Tel. 265447.

PNEUMATICS SON FERRIOL, equilibrats de rodes, canvi de rodes i pegats, alineació de direccions assistida per ordinador. Avinguda del Cid, 73. tel. 42 75 53 Son Ferriol.

Dona d'una quarentena d'anys, s'ofereix per netejar cases a la zona de s'Arenal. Tel. 49 13 75.

AL.LOTA de 18 anys, s'ofereix per tenir cura dels nins, zona s'Arenal, Can Pastilla, Coll d'en Rabassa. Tel. 26 45 05.

CUINER, s'ofereix per fer tapes a hores extres. Tel. 26 63 32.

BUGADERIA LLITERMA. Autòservei, rentat en sec i en banyat, neteja de catifes, servei ràpid. Carrer Virgili, 17. Tel. 26 63 31. Can Pastilla.

GUARD NINS a ca meua. Bon tracte. Tel. 266834.

MESTRESSA s'ofereix per cuidar nins a ca meua de s'Arenal. Horari a convenir. Tel. 262197.

PAPERERIA CERVERA. Material escolar i d'oficina. Llibres de comptabilitat. Cardenal Rossell, 82 - Coll d'En Rabassa.

FERRERIA DE N'ANTONI SEGUI. Ferro i alumini. Carrer de Castillejos, 53. Tel. 262592. Coll d'En Rabassa.

BUGADERIA Super Clean, rentam en sec i amb iagua, mantes, cobertors i tota la resta. C/ de sant Antoni de la Platja, 8 - Can Pastilla. 260370.

LLUCMAJOR, pneumàtics Joan Servera, correjes de tot tipus, bateries, equilibrats, pegats ràpids i pegats de coberta en calent. Ronda Migjorn, s/n. Tel. 660089.

INSTAL·LACIONS elèctriques i sanitàries CC.JU.CB., instal·ladors oficials de gas ciutat, propà i butà. Carrer Marqués de Tenerife, 77. Tel. 242593 - Son Ferriol.

PNEUMATICS BRASIL, pegats ràpids, bateries, correjes de ventilador, camvis d'oli, greixar, rentats de motor. Carretera de Manacor, 391 - Son Ferriol. Tel. 270645.

CRISTALLERIA s'Arenal. C/ Quarter, 31. Tel. 49 18 67. S'Arenal.

PLANXISTERIA, pintura, mecànica. Taller "SAN FRANCISCO". Camí de Son Fangos. Tel. 490314 - Es Pilarí.

Comptabilitat per a petites i mitjanes empreses. Telèfon 41 09 41.

MATERIAL DE CONSTRUCCIO, rajoles i pavimentació. JOSEP MARTINEZ. Carrer Canonge M. Rotger, 9. Tel. 260091.

TELEVISORS, vídeos, radio-cassettes, arreglam. ELECTRONICA J. GARCIES. Carrer Francesc Frontera, 10. Tel. 264335. Coll d'En Rabassa.

Necessit cosidora de cinturons, per hores o escarada. C/ Toquio, 2-local 21.

EL COMODIN, el seu braç dret. Fill d'hoteler internacional, relacions públiques, secretari personal, xofer, home de confiança. El comodi té 30 anys i un aspecte agradable. J. M. Sierra Sanz. L'home de la situació. Apt. 102 Llucmajor.

Estudiant de BUP s'ofereix per guardar nins petits, tenc experiència, els guardaria a ca meua i els donaria menjar, des de les 4 de l'horabaixa fins a les 10 del vespre. 30.000 ptes/mes. Tel. 49 26 32. S'Arenal.

ARREGLAM rentadores, màquines registradores, ràdio-cassettes de cotxes, porters electrònics. Electronica EL GAUCHO. Carrer Mallorca, 2. Telèfon: 263423.

Quasi-licenciada en català vol guanyar-se les sopes a canvi dels seus coneixements i/o habilitats en matèria lingüística. No em telefoneu (la companyia telefònica espanyola em té a la cua): veniu, telegrafieu o escriuiu a Antònia Joan. Carrer d'en Móra, 1, 3er, dta. Palma. (Curriculum vitae et miraculorum).

BORSA DEL MOTOR

SI DESITJA UN COTXE nou de la nostra gamma, vingui i en parlarem. AGENCIA OFICIAL RENAULT. Tel. 413867 - Son Ferriol.

Venc Seat 131 PM-S, diesel. Bon estat de conservació, preu a convenir. Tel. 26 37 94.

VOLKSWAGEN JETTA d'importació, amb matrícula PM-BJ, venc per 400.000 ptes. Tel. 79 46 89 - 49 18 05

ENSENYANCES

Es fan classes d'anglès per a nins i adults. Cridar a hores de dinar. Margalida. Tel. 40 31 76.

Si vols classes d'anglès, pots tenir una professora titulada. Demanau per na Marga. Tel. 46 00 93.

CLASSES particulars de ball, individual o parelles, cha-cha-cha, rumba, fox-trot, samba i altres. César, llista de correus de Can Pastilla.

C. BALEARES, 25-2

El Arenal

* Per empresaris: —Cursos de programació a mida.

—Formació d'usuaris amb el seus propis programes.

* Cursos de:

—Programació en: BASIC - CLIPPER dBASE III PLUS TURBO (BASIC-C-PASCAL)

—Cursos de diseny. PROFESSIONAL PER ORDINADOR MACINTOSH I PC

* A més d'un llarg etcètera pots aprendre:

BANCA-REPAS COMPTABILITAT MECANOGRAFIA

Carrer Balears, 25-2-1

Tel. 49 19 16 - S'Arenal de Mallorca

Repàs català, francès, llatí, l'castellà, socials, naturals, grec... EGB (totes les assignatures), BUP. Tel. 72 28 28 - 26 23 56.

CLASSES de Matemàtiques, Física o Química. Tots els nivells. Professor llicenciat. Cridar al 26 22 81.

Bambú i Vimet MALLORCA

Bambú - Vimet - Médula - Càrritx - Ciprell

Carretera de Campos, s/n.

(davant el Molí d'en Gaspar)

Tel. 66 08 92 - 07620 LLUCMAJOR

Carrer Reina Laura, 2 - Tel. 24 70 89 - CIUTAT

Carrer Poeta Guillem Colom, 8 - CIUTAT

IVAN "EL TERRIBLE"

Bibi®

El "barco de rejilla" ja no és una cosa imaginària. A la festa del Vermar de Binissalem em poguérem veure un a la desfilada de carrosses, l'havien omplertes de militars, guàrdies civils, xoriços, etc, el seu pas fou molt aplaudit per tota la gent, i n'hi havia que afirmaven que encara n'hi havien de posar molts més a dins abans que partís.

CA N'ALICIA

VINS i LICORS

VENTA AL DETALL

Carrer Grup Escolar, 23 - Tlf.: 66 03 46 - LLUCMAJOR

Servei d'aigua
a domicili
pou propi

Aljubs de varies
capacitats amb
motor elevador

SERVICI A LLUCMAJOR I S'ARENAL
N.º REGISTRE SANITARI 2700319 PM

TRANSPORTS MANRESA

CAMIÓ GRUA TRANSPORTS EN GENERAL

Carrer de l'Estrella, 13 - Tel. 66 06 40 - LLUCMAJOR

MERCAT DE LLEVANT

PASTISSERIA

FRUITERIA

PEIXETERIA

CARNISSERIA

XARCUTERIA

LICORERIA. ETC.

Mallorquins!

La nostra llengua
està en perill.

No xarreu mai
en foraster.

És un suggeriment de

S'Arenal
de Mallorca

ASCENSORES ASPE S.A.

C/. MARINETA, 7.

TELS. 26 62 32 - 26 62 54 - FAX - 490763

07600 EL ARENAL (MALLORCA)

Antoni Pérez Aguiló prové dels juvenils, i enguany és la primera temporada que juga amb els grans.

- D'on ets?
- Som de Badia Gran.
- Amb quin equip jugaves l'any passat?
- Jugava amb el Beta Color.
- Quina és la teva posició dins l'equip?
- Jo jugaré a on em diguin, però quasi sempre he jugat de lateral esquerre.
- Estàs a gust en el nou equip?
- De moment sí.
- Pareixes novell dins el futbol.
- No, ja fa molts d'anys que jug, des que era benjamí.

Et desitjam molta de sort, i que vagi tot bé dins el nou equip.

Miquel Pol també és un nou fitxatge d'enguany, ve de les files del Calvià, i és l'home "gol" de l'equip.

- D'on ets?
- Som de Palma, de la zona de Reis Catòlics.
- A on jugaves la passada temporada?
- Jugava a Preferent, amb el Calvià.
- Ens han dit que fas molts de gols, que és vera?
- Jug de davanter centre, i faig gols, és la meva feina. L'any passat vaig ser el segon màxim goleador de preferent, amb 22 gols. Podria haver estat el màxim goleador, però a finals de temporada vaig tenir una lesió que m'ho va impedir.

Bé, només volem que enguany et vagi tan bé com l'any passat, i que facis molts de gols.

Manolo Domínguez Moreno, diuen que és un dels millors jugadors que hi ha en aquests moments i molta de gent diu que arribarà a categories superiors.

- D'on ets tu?
- Som de la zona del Rafal Nou.
- Amb quin equip jugaves abans de venir a s'Arenal?
- Jugava amb el Ferriolenc, a Tercera Nacional, a la mateixa categoria que jugarem enguany.
- A on jugues?
- Juc de lliure, a rera, i me'n carreg de fer neteja a prop de la nostra àrea.

Bé, et desitjam molta de sort i que les esperances que hi ha depositades en tu s'acompleixin.

El futbol de s'Arenal, enguany anam per totes

El futbol de s'Arenal enguany s'ha reforçat de valent, s'han fet nous fitxatges, diuen que enguany tenen un gran equip, i van

a per totes, amb l'esperança de pujar, o almanco de fer un bon paper. Hem parlat amb alguns dels nous cracs del s'Arenal:

La temporada futbolística ja ha començat, encara que de moment no massa podem dir, però els equips punters van agafant posicions. Aquí podem veure el CE Ferriolenc, que aquesta temporada 91/92 s'ha reforçat i ben segur que farà un bon paper a la Tercera Divisió.

UN PUPUT DE CRESTA MOLLA

APLEC: TEXTOS DE COMBAT (1988 - 1991)

PRÒLEGS DE:
LLUÍS V. ARACIL
ANTONI ARTIGUES
FRANCESC FERRER
BERNAT JOAN

A LA VENDA A LES
PRINCIPALS LLIBRERIES
DE MALLORCA:

PALMA: Selecta, Campus Universitari, Quart Creixent, Jaume de Montsó, Drac Màgic, Ramón Lluís, Llibres Mallorca, Tòtem, Gnomo, Embat, Balmes, Jovellanos, Fiol, Ripoll.

FELANITX: Ramon Lluís
INCA: Espirafocs
MANACOR: Leo
LLUCMAJOR: Roca
S'ARENAL: Llibreria Balears
SON FERIOL: De verd en blau

LES PRINCIPALS
LLIBRERIES DEL PRINCIPAT

L'ANTICATALANISME A MALLORCA: NOMS,
LLINATGES I FOTOGRAFIES
MALLORCA 1991

520 persones citades.
Més de 200 pàgines de text.
28 pàgines d'imatges.
45 fotografies en blanc i negre.
Coberta de color plastificada.

LA XARXA DEL TERRORISME
ESPANYOL DINS MALLORCA
AL DESCOBERT: INDUCTORS,
AUTORS MATERIALS, PLATA-
FORMES DE SUPORT PERIO-
DISTIC, PROVOCADORS, ETC.
ETC.

PREFAMA

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Palma de Mallorca.

Exposició
Carrer Arxiduc Lluís Salvador, 84
Telèfon: 75 16 31 - 75 54 45
Telefax: 75 81 32

Magatzem
Polígon de Son Castelló - Gran Via Asima
Telèfon: 29 40 04
Telefax: 75 95 27

Magatzem
Polígon de Can Valero - 4 de novembre, 11
Telèfon: 20 66 66
Telefax: 75 81 30

Magatzem
Carrer de Sòcrates, 8 (Can Blau)
Telèfon: 27 01 61 - 27 79 95
Telefax: 24 93 09

Llucmajor
Oficina fabrica i exposició
Carrer del bisbe Roig, 29
Telèfon: 66 01 50 - 66 01 54
Telefax: 66 05 98

S'Arenal
Exposició i magatzem
Carretera Militar, 522
Telèfon: 26 22 38
Telefax: 49 27 67

Cala d'Or
Exposició
Avinguda de Bèlgica, 14
Telèfon: 65 75 62

Magatzem
Carretera de Calonge - Cala d'Or, Km. 1.500
Telèfon: 65 82 10 - 65 82 28
Telefax: 64 34 25

Porreres
Magatzem
Carretera de Campos, s/n
Telèfon: 64 71 05
Telefax: 65 79 61

Viuriem millor essent independents d'Espanya?

Dolors Victory Molne: Viuriem millor, podríem comandar dins ca nostra.

Francesc Oliver (Cafeteria Sant Miquel): Estariem millor, podríem disposar dels nostres doblers.

Llorenç Salom (Mobles Salom): Quan les coses anaven malament els espanyols no ens ajudaren, els nostres padrins hagueren d'emigrar a Bons Aires; i ara que va bé és quan els espanyols se'n duen els nostres doblers i ens duen cap aquí atur i delinqüència.

Mercedes Muñoz (Bar Olímpic): Supòs que sí. Aquí se fan molts de doblers i els espanyols els s'en duen.

Miquel Bou (Bar Coliseu): Crec que sí, podríem conservar la llengua i els doblers dels nostres imposts quedarien aquí.

Josep Bonnin (Bar Aloha): Si fóssim independents tendríem bones carreteres i bons hospitals.

Antoni Lull (Optica Sbert): Sí, estariem molt millor si no haguéssim de mantenir l'escòria que ens envia Espanya.

Miquel Alorda (Bar Recreo): Tota la gent és bona, però si els nostres doblers quedassin aquí ens aniria molt millor.

Antoni Mir i Garcies (Electrohiper): Si es fa bé, la independència serà una bona cosa.

Joan Font (Mobles Font): No som independentista, crec que necessitam una autonomia amb moltes competències.

Francisca Barceló (Mercedia): No som independentista, més bé som federalista.

Jaume Socies (Bar Badia): Amb els ingressos que tenim per turisme, podríem viure com els moros de Kuwait.

Guillem Pomar (Pomar Flores): Fora de les estructures internacionals és impossible.

Matrimoni Puertas-Lladó: Seria molt millor per Mallorca, a Madrid se'n duen els doblers.

Antoni Perelló (Bar Arxiduc): Viuriem millor independents.

Rafael Calle (Tot Servei): No, jo som molt solidari i em sent més espanyol que mallorquí. De totes maneres els Països Catalans viuriem millor si fossin independents, són un país ric.

Lluís Santiago Gillen (Can Lluís): Si el Govern Balear recaptàs els impostos viuriem millor. Els duros han de quedar aquí.

Instal·lacions elèctriques i bombes sumergides
PEP SANSÓ
Carrer de Manacor, 507 - A
Tlfs.: 42 73 05 - 42 85 82
07199 Casa Blanca

fontanería BALEAR C.B.
Calefacció - Piscines - Motors - Rebobinats
Reparacions - Descalcificacions
C/. Balears, 12 - Tlf. 74 30 16 - S'ARENAL

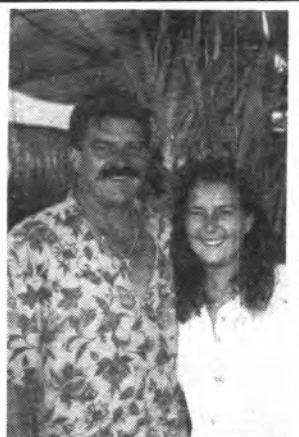
Papereria La Pineda
Revistes - fotocòpies - objectes de regal
premsa - material escolar - material oficina
Carretera de Can Pastilla, 96
Tlf.: 490484 - CAN PASTILLA

RELBIM
PINTURES / DECORACIÓ

Pintures dins interiors-lacats i vernissos-
Revestiment de façanes-impermeabilització de
terrasses en cauxu i fibra.
PRESSUPOSTOS SENSE COMPROMÍS
Carrer Torrent, 31-1 - Tlf. 24 84 68
07600 S'ARENAL DE MALLORCA

Servici permanent de grua
GRUES BALEAR
Transport de vehicles, barques, compressors etc.
Es Pinaret, parcela n.º 10-A
Tlf.: 79 47 83 - 07141 MARRATXI

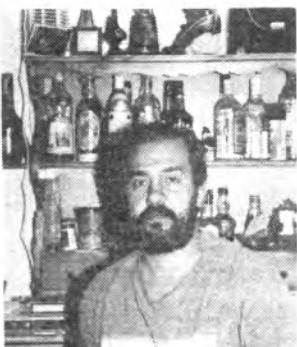
Centre de Jardineria
ISABEL I MIQUEL
C/. Dragonera
(Davant Mercat Arenal)
S'Arenal de Mallorca

Viuriem millor essent independents d'Espanya?

Cristòfol Vidal (Pastisser):
No, estic per un estat federal.

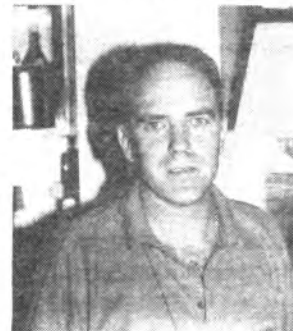
Pere Miró (Sa Notaria):
Viuriem millor independents els balears tot sols.

Mateu Riera (Chez nous):
No hi ha cap dubte, els Països Catalans independents són dels més rics d'Europa.

Aina-Maria Salur (De Tot):
Independents tendriem més doblers i la cultura seria la catalana, la catalana de Mallorca.

Josep Miquel Vidal (El Pont):
Amb els nostres duros viuriem millor.

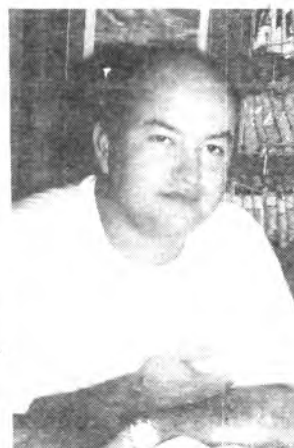
Biel Dolç (Comercial Dolç):
Els espanyols reparteixen la coca i es queden el tros millor. Estic per un estat confederal.

Magdalena Fabregat (Tintoreria Monraix):
Potser sí. Els espanyols se'n duen tots els doblers. Les ajudes del Mercat Comú també, i tot és per a les terres castellanes. Així no anam.

Rosa Tella (Adm. Loteries):
Viuriem un poc millor, de totes maneres jo no som independentista.

Eugenio Samaniego (Sa Taverna):
Jo som autonomista, no som independentista.

Josep Sacarès (Bar Miki):
Es clar que sí.

Joana-Maria Fiol (Bar Ascot):
Tenim la nostra llengua i la nostra economia, hem de poder invertir els nostres doblers a Mallorca. Hem de poder comandar dins ca nostra.

Antoni Aguirre (Bar Avenida):
Si ho fóssim, podríem gestionar les nostres coses i els doblers quedarien aquí.

Clients del Bar Quetama:
Viuriem molt millor, podríem controlar la immigració, no hauríem de dependre dels castellans.

Matrimoni Cervera-Be-renguer:
Estariem millor. Podríem conservar les nostres senyes d'identitat i els nostres doblers.

Matrimoni Bonet-Trujillo (Bar Can Joan):
Els mallorquins pagam molt i s'ho enduen tot a Espanya, i llavors ho gasten quasi tot per allà.

PIANOS CA N'ELIES

PERE JOSEP GARCIES

LLOGUER - COMPRA - VENDA

NOUS I RESTAURATS

ÚNIC TALLER ESPECIALITZAT EN AFINACIÓ,
REPARACIÓ I RESTAURACIÓ DE PIANOS,
CLAVES I HARMONIUMS

Carrer Joan Maura Bisbe, 10 - Tel. 46 20 16

ELECTRONICA

El Gaucho

SERVEI TÈCNIC

- * Televisió
- * Vídeo
- * Ràdio Cassettes
- * So
- * Instal·lacions Antenes
Col·lectives, individuals
i Parabòliques

DISSENY I

- ASSESSORAMENT
- * Electrònica Industrial
- * Telecomunicacions
- * Alta Fidelitat
- * Registradores
Electròniques

Carrer Mallorca, 2 07600 S'ARENAL DE MALLORCA
Carrer Sant Cristòfol, 82 Tel. 26 34 23 Fax 26 61 19

SEMAR

EMBOTITS

EL BON GUST DE MALLORCA

Carrer Tomàs Montserrat, 6-8

Tel. 66 01 57 - LLUCMAJOR

cafés

Capità Cortès, 3
Tlf.: 46 50 16
CIUTAT DE MALLORCA

CLINICA DENTAL

Dra. Pilar Oto María
METGE ODONTÒLEG

Antonio Garcías, 14
Tel. 66 02 83
07620 LLUCMAJOR
MALLORCA
(Balears)

Viuriem millor essent independents d'Espanya?

Maria-Dolors Medina (Margenta): Els doblers dels nostres impostos quedarien aquí i viuriem millor.

Guillem Sureda (Administrador de Finques): Crec que sí, els nostres impostos quedarien aquí i el nostre Govern podria fer moltes més coses.

Neus Garcia (Merceria Neus): Crec que no, hem de menester els espanyols per viure bé.

Francesc J. Cortès Nadal (Xarcuter): Estariem molt millor i això sense cap dubte.

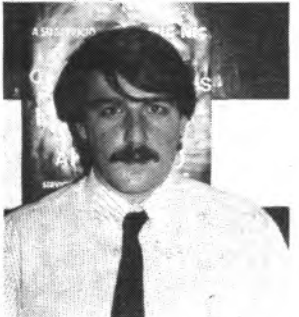
Joan-Ferran Llorenç i López: S'ha d'aconseguir com abans millor, i ho hem de fer per mitjans democràtics.

Roger Golarrodona: Mitjançant l'exercici de l'autodeterminació, l'hem d'aconseguir quan més aviat millor.

Gracià Sánchez i Font: L'hem d'aconseguir com abans millor, i hem de fer que tothom participi d'aquest projecte.

Joan Llinàs (Pizza-Picnic): Sí. Així com està ara la cosa no està bé.

Francisca Sales (Modes Sales): Estariem millor sent independents. Els doblers quedarien aquí. Els espanyols no ens enviarien més xoriços.

Rosa Gómez (Gràfiques Ramon): Independència no. Autonomia total sí. Hem de poder defensar la nostra llengua i els nostres doblers.

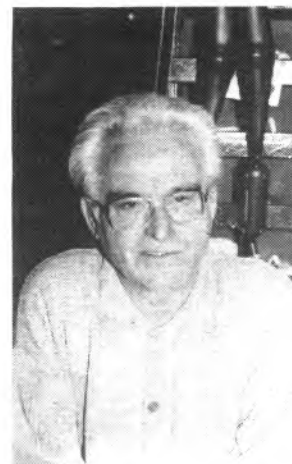
Maria-Antònia Sampol (Caniplant): Potser sí. Els nostres costums i la nostra llengua estarien més defensades.

Barbara Massanet (Modisme): No ho sé, però els nostres doblers s'haurien de gastar aquí.

Família Calafell-López: Si fóssim independents seríem més nosaltres mateixos, els mesetaris no entenen això perquè sempre han viscut damunt nosaltres.

Bartomeu Bisquerra (Recanvis motos): Trob que estariem més bé, cadascú que faci feina a ca seva, i que els guanys siguin per aells i per al seu poble.

Matrimoni Rodríguez-Jiménez: Estam per un estat federal que ens deixi administrar els nostres doblers.

Centre de rehabilitació i recuperació funcional LLUCMAJOR

Gimnàstica correctiva de:

Columna
Peus plans
Pre i post part
Manteniment
Rehabilitació de pacients
Post infartats
Neurològics
Traumatològics

Cervicalgies, Lumbalgies, Varius (drenatges linfàtics), Esquinces, Dronquitis, Sensitis, Artrossis, Lessions esportives, Kinesiteràpia, Laserteràpia Microones, Electroestimulació, Ultrasons, Traccions.

ASSEGURANCES, PREVIASA, ASISA, SANITAS, MARE NOSTRUM

Elena Avendaño Molina

Lda. Fisioterapeuta
Col. 3622

Carrer Antoni Maura, 57 baixos.
Tlf.: 12 00 64 - LLUCMAJOR

Viuríem millor essent independents d'Espanya?

Joan Pizà (Autoescola Palma): Fa molt que hi pens; i això és una mina de divises que es gasten a un altre lloc.

Magdalena Torelló i Mas: Crec que la independència s'aconseguirà prest, és un dret que tenim, i no volem que ningú comandi dins ca nostra.

Miquel Gelabert (Bar Yoko): Si, els duros se'n van a Madrid, i es gasten a Andalusia.

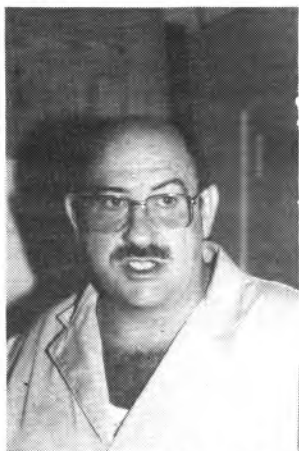
Pepa Canyelles i Amengual: Com més feina fem millor, jo fris un poc i no voldria esperar molts d'anys, l'hem de fer de la manera més eficaç.

Gabriel Sabrafin: Crec que aquesta qüestió s'ha de tractar a molt llarg termini, no crec que nosaltres la vegem. S'ha de fer de manera democràtica i pacífica.

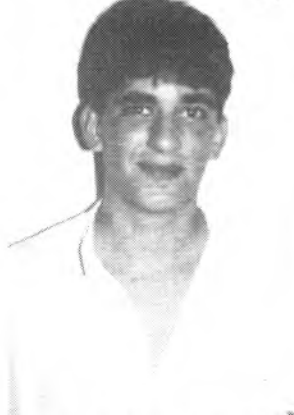
Frederic Melis: Ho hem de fer com més aviat millor i l'hem d'aconseguir democràticament.

Jesús Prades (Portes Prades): Si som independents conservarem la llengua catalana.

Guillem Ramis: Vull un procés democràtic que entusiasmi la nostra gent, que deixem de pagar tribut a Madrid; i després d'aconseguir la independència ja decidirem amb qui hem de ser solidaris.

Damià Quetgles Mas: Crec que l'aconseguirem dins els anys noranta perquè el procés de conscienciació que ara ha començat no es pot aturar.

Josep Lliteres: La independència no sé si arribarà, però jo el que vull és una autonomia ben aprofundida i un estat federal.

Rafel Oliver: Estic per la independència de les persones, i llavors per la independència de tots els pobles.

Toni Barat (Bar Estada): Viuríem millor. Els de Madrid fan parts i llavors trien la millor.

Joan Sampol Martí. Estaríem més bé independents, els espanyols se'n duen els doblers i ens lleven la cultura i la llengua.

Miquel Cardell: Crec que sí que s'ha de fer, la manera de fer-la és convèncer a la població dels Països Catalans que es viurà millor, i també que s'evitaran les trepitjades que hem de sofrir amb la dependència.

Jaume Oliver: Ho hem de fer com més aviat millor, i el camí que hem de seguir és el que han pres països com Lituània, Eslovènia...

Baltasar Llompart i Cortès: L'hem de fer d'una manera democràtica, i crec que ja passa d'hora.

Jaume Coves: La independència avui, ja!, i si és necessari s'han d'emprar tots els mitjans.

Francesc Solera (Cristalleria Hisol): Crec que sí, els espanyols se'n duen més doblers que no en tornen.

Mercè Garau i Blanes: L'hem de fer demà mateix.

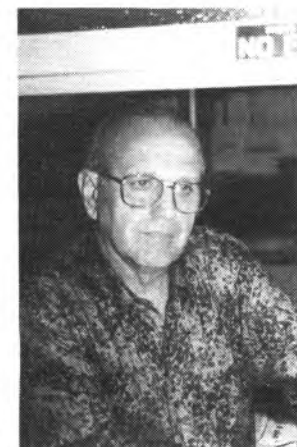
Bernat Colom (Can Penya): No, una independència no solucionaria res.

Baltasar Vic (Bar Vic): Si fóssim independents seríem més rics.

Josep Franco: Volem la independència ara, i l'hem d'aconseguir de qualsevol manera.

Joan Coll (Coibsa): Sí, si administràssim els nostres doblers ens aniria millor.

Testimoni d'un frare franciscà a Croàcia

En aquest segle la nostra pàtria, Croàcia, viu una nova tragèdia de matances, de destruccions, i per tant el sentiment d'estar abandonats i la incapacitat d'ajudar-nos a nosaltres mateixos. Croàcia és atacada per la veïna república de Sèrbia mitjançant grups terroristes provinents de la minoria ètnica sèrbia dins la nostra república (són aproximadament el 12 % de la població de Croàcia) i també voluntaris de Sèrbia, amb la col·laboració de les forces armades iugoslaves. L'objectiu és sotmetre la Croàcia democràtica, o almenys apoderar-se dels territoris on viuen la majoria dels serbis. La policia croata, encara tècnicament molt inferior a l'adversari, intenta protegir el sistema jurídic i la gent innocent. Els mitjans de comunicació dels vostres països informen sobre les conseqüències desastroses de la guerra. Els agressors no respecten cap convenció internacional. Tiren trets contra els vehicles de la Creu Roja i fan presoners els metges, tiren als ferits, maten els periodistes, i amenacen els observadors oficials europeus, destrueixen les esglésies i els monuments, agafen ostatges entre la gent innocent, tiren granades a la població mentre dorm, aturen els qui fugen per la carretera i els roben els cotxes i els doblers, posen trampes a les patrulles de la policia i maten policies i guàrdies de tràfic, organitzen robatoris dels bens estatals i dels privats i els se'n duen a Sèrbia. Ràpidament augmenta el nombre de pobles assolats i cremats, plens de víctimes entre la població civil i els nens. Ara ja hi ha més de trenta mil profugos. Els terroristes ni respecten als connacionals que no volen col·laborar amb ells. Com puc explicar-vos, a vosaltres, a tot Europa i al món sencer aquest terror?. Les causes són diverses:

1. Les causes actuals: reacció del règim boltxevic enderrocat a les darreres eleccions (excepte a Sèrbia i Montenegro), per por a perdre els privilegis i les posicions.

2. Les causes històriques:

a) Contraposició de dos conceptes d'estat federal: els serbis pensen en una iugoslàvia segons el model centralista hegemònic (quasi com una Sèrbia prolongada), els croats la veuen amb el model confederal-república, i defensen els seus drets i fronteres històriques.

b) La ideologia invasora i annexionista de Sèrbia diu que "tots els serbis han de viure al seu estat, llavors qualsevol lloc on viuen els serbis és Sèrbia". En poques paraules, "les fronteres de les repúbliques són tan sols administratives". Per desgràcia aquesta ideologia té el suport de la major part de l'església ortodoxa, que propaga més serbi que l'evangeli, la venjança en lloc del perdó.

3. El revengisme. Tots els pobles que tenen fronteres amb Sèrbia (albanesos, magiars, montenegrins, musulmans, macedonis, croats) han sofert violència per part dels serbis i durant la Segona Guerra Mundial intentaren reprendre'ls.

**Fra Antun Badurina. T.O.R.
Ministre Provincial a Croàcia**

En Josep Rojals Canal és l'apoderat de Mudances Rojals a les Balears. Aquesta empresa de mudances va ser fundada l'any 1901 a Barcelona per l'avi d'aquest senyor, i el 1941 es traslladà a Mallorca i fou la primera casa de mudances de l'illa, estava al carrer dels Set Cantons de Ciutat. La seva clientela és la gent que canvia de casa, i a més està especialitzat en el trasllat de pianos, per això les principals cases musicals mallorquines, com Musicasa, Casa Martí, Can Elies i Musical Galeries, són els seus clients. Cada any traslladen més de 300 pianos. Actualment aquesta empresa està estesa per tota la geografia estatal i a més tenen servei de guardamobles.

Tot-Servei Mallorca, la solució a tots els problemes

El senyor Rafel Calle és el director d'aquesta empresa que es caracteritza per donar una amplíssima gamma de serveis professionals a les empreses i als particulars. Actualment, empreses modernes com aquesta donen de manera ràpida tots els serveis que necessiten perquè a les empreses i a la llar tot estigui sempre a punt.

- Quins avantatges té la seva empresa?

- Els principals avantatges que oferim als nostres clients és la rapidesa, eficàcia, responsabilitat i garantia de tots els serveis que donam.

- I quins són aquests serveis?

- Ara som l'única empresa a Espanya que feim 32 serveis diferents, des de petites reparacions fins a qualsevol obra, reforma o instal·lació. Per exemple, donam serveis de picapedrers, fusters, electricistes, electrònica, llanterners, pintura, neteja, assistència jurídica, grua, rètols transports...

- Com s'ha de fer per poder rebre tots aquests serveis?

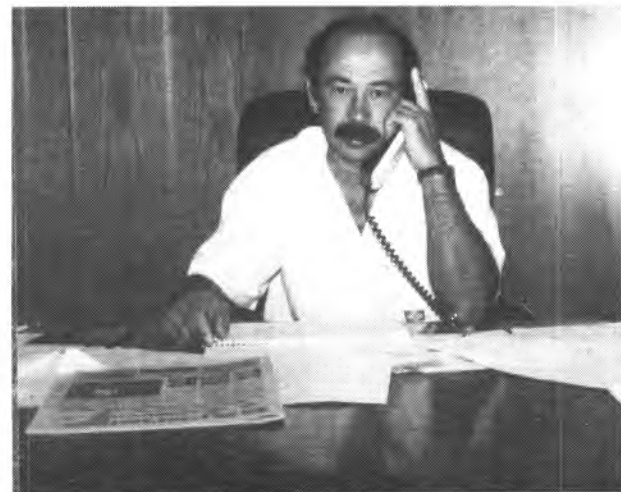
- És molt fàcil, a partir d'una petita quota de 600 pessetes mensuals es poden rebre aquests serveis. A més donam un any de garantia de les reparacions, i el servei funciona les 24 hores del dia, tant dies feiners com festius.

Aquests dos joves són dos veritables valors de la Pesca Esportiva Balear, pertanyen al Club Pesca Molinar. Al passat Campionat de Balears feren una molt bona actuació, aconseguint en Rafel Forner el bronze a la categoria infantil i en Josep Castillo la plata en juvenils, cosa que li permetrà poder representar les nostres illes als propers campionats d'Espanya que es faran a Ceuta.

Aquest nin petit que podem veure és Abel, el fill d'en Rafel i de na Júlia, fa uns dies es va fer el seu bateig i després un refresc que fou de pinyol vermell. Aquest nin és el net del nostre veí Bernat Dieguez, que és el xifoner de S'Arenal. Enhorabona!

En Josep-Manuel Espasandín ha passat de fer de fuster a l'empresa Mojer de llucmajor a ser empresari. Actualment té l'empresa Poliforma al carrer Capità Salom de Ciutat. Li desitjam que tot li vagi molt bé.

El conseller Forcades reafirma que les Balears aporten 84 mil milions de més a Madrid

El conseller d'Economia i Hisenda del Govern Balear, Alexandre Forcades, va insistir en el fet que la balança fiscal que hi ha entre les Balears i Madrid resulta clarament negativa per a les nostres illes. Com a mostra d'aquest fet assenyalà que l'any passat havíem aportat 84.100 milions de pessetes que no foren reinvertits a la nostra comunitat.

Amb aquestes declaracions el conseller sortí al pas d'unes informacions que havia facilitat el delegat del govern a les Balears, en què deia que la balança negativa sols era

de 30.000 milions. Forcades va dir que a les xifres facilitades per la Delegació del govern central era evident que hi mancaven els ingressos fiscals corresponents a les Balears però recaptats a la península.

Encara que el conseller es manifestà disconforme amb les xifres facilitades pel govern central, almenys es mostrà satisfet perquè havien reconegut que Madrid se'n du bona part dels doblers que recapta aquí, mentre que fa un any deien que Madrid invertia més aquí del que se'n duia.

La Casa Catalana de Mallorca, el 12 d'octubre, en lloc de fer la festa de la raça fan la festa de la tardor. Enguany actuà la Cobla juvenil de Bellpuig, que juntament amb molt d'altres ballaren sardanes al Parc de la Mar de Ciutat. Per celebrar la festa, a més de la ballada popular, feren diversos concerts i un dinar de germanor.

Hi ha moltes maneres de reunir-se, fer esport i conrear l'amistat, una d'elles és com fan la gent que podeu veure aquí, que són els del Gimnàs Olímpic, del carrer Reina Maria Cristina i que a més de fer aeròbic són gent molt simpàtica i agradable.

Els empresaris del terme de Llucmajor estan ben contents amb el batlle. Els posen un «stand» a la fira, no els fan pagar res i encara els conviden a sopar i els donen un record. Enguany, el sopar fou a Can Tià Taleca.

Actualment tenir una casa ja no és tan difícil ni tan car com es podria pensar. A la tenda **Mi Mueble** de Llucmajor les venen fetes, i a punt d'instal·lar. Aquestes petites casetetes de fusta tenen llarga tradició d'utilitzar-se a molts d'altres països europeus, aquí de cada vegada n'hi ha més per a instal·lar dins jardins, etc.

Un dels expositors de la Mostra Llucmajorera que més èxit tengué fou les "Destil·leries Oliver", que a més de mostrar els seus productes, reuneix els alambins, i una sèrie més dels aparells utilitzats per a la seva producció artesana de licors.

S'Arenal de Mallorca

Un vianant mor atropellat per tres vehicles a l'autopista

d'octubre devers les deu del vespre.

Segons testimonis de l'accident el primer vehicle que atropellà la víctima va ser un R4 que no es

Joan Rexes Rexes, de 60 anys, va morir atropellat per tres cotxes al quilòmetre 9'200 de l'autopista de s'Arenal. L'accident tengué lloc el passat 12

va aturar, i seguidament li passaren per damunt un Volkswagen Polo i un GTI.

Els ocupants d'aquests dos vehicles resultaren il·lesos encara que un d'ells tengué una crisi nerviosa. El mort vivia a Son Roca, i de moment no hi ha cap explicació del perquè travessà l'autopista a peu.

ES NOSTRO CA

CLUB DEL CA
DES BESTIAR

Carrer Pons i Gallarza, 32
Tlf.: 75 90 75 - CIUTAT

S'Arenal
de Mallorca